

BIBLICKÉ ÚKOLY

3. čtvrtletí 1972

CÍRKEV A JEJÍ SVĚTOVÉ
POSLÁNÍ

Úvod

Musíme se důkladně zamyslet nad biblickým a dějinným pozadím našeho světového poslání. Téměř všechny světové divize mají na starosti pracovníky za mořem. Všem nám tudíž nesmírně záleží na osudu celého světa.

V úkolech chceme zdůraznit, že křesťané — ať žijí kdekoli — mají povinnost zachraňovat lidské duše. Jedině tak se naplní verš Písma, že „pole se bělejí ke žni“.

Vzpouora světa

Zákl. verš: 2 Kor 5, 19.

„Bůh byl v Kristu, v mír uvodě svět s sebou.“ Tato věta dokazuje, co znamenala vzpoura 1. v nebesích a 2. na zemi.

Původcem této vzpoury byl satan, který má na svědomí veškerý odboj proti Bohu.

Satan (Lucifer) záviděl Ježíši Kristu a žárlil na něho. Skláněl se však s ostatními anděly před ním, aby potvrdil Ježíšovu nadřazenost a vznešenou autoritu. Ale v srdci měl plno závisti a nenávisti.

Jakmile byl satan vyvržen z nebe, svedl ke vzpouře i člověka. Proto vzniklo drama hříchu. Neposlušnost v ráji ovlivnila celé stvoření a dějiny lidstva. Bůh přišel s plánem vykoupení lidstva, a proto člověk má mít podíl na poselství smíření.

Slovo „smíření“ a podobné výrazy pocházejí z hebrejštiny a řečtiny a mají velmi mnohostranný význam. Smířit znamená „přikrývat“, „usmířit“, „změnit“, „urovnat“, „dát náhradu“.

Jako adventisté uznáváme, že oběť na kříži tvoří jádro Božího plánu a soustavného díla smíření, jež musí ovlivnit mysl člověka, jeho city a vůli.

1. Hřích v nebesích (Iz 14, 12—15).

„Lucifer, jitřní hvězda.“ Tato slavná bytost si uměnila, že se povýší „nad hvězdy Boha“ a řídila se myšlenkou: „Budu rovný Nejvyššímu.“ Jaké měl v nebi postavení? Bůh ho poctil tím, že měl první místo po Kristu a že mu dal mezi stvořenými obyvateli nebes největší moc a slávu.

Byl to „prvý zastírající cherub, svatý a neposkvrněný“ (Ez 28, 12–15).

Proč padl? Přenesl i do lidských myslí žárlivost, nezdravou ctižádost, nespokojenost a odboj. Jaký lék od Boha působí proti tomu? Lásky, věrnosti, pokora, poslušnost!

Bůh vyžaduje od svých stvoření službu lásky, která oceňuje jeho charakter.

2. Jaký úmysl měl Bůh při stvoření naší země (Iz 45, 12).

Bůh stvořil zemi k bydlení. Člověk na ní měl žít šťastně.

1. Co bylo Božím vrcholným stvořitelským dílem? I Moj 1, 26. 27. Uvedme některé důvody tohoto tvůrčího činu:
  - a) Chtěl rozšířit nebesa. Chce mít větší rodinu stvořených bytostí.
  - b) Chtěl, aby země byla obydlena lidmi, kteří by žili ku prospěchu sobě i jiným a ke cti svého Stvořitele. Iz 43, 21.

2. Jaký byl vztah mezi stvořenými lidmi a nebeskými bytostmi? Ž 8, 4–6.

Celá nebesa jevila nesmírný zájem o stvoření světa a člověka. Lidské bytosti vytvořily nový a odlišný řád. Měly žít v úzkém společenství s nebesy a měly čerpat sílu ze zdroje veškeré moci, tj. z Boha.

3. Boj se přenesl na tuto zemi (Zj 12, 7–9. 12. 13).

Po tomto boji musel být satan svržen na zemi, kde rovněž probíhá zápas mezi Kristem a satanem. Vše vyvrcholilo vítězstvím na kříži a dalšími událostmi.

3. Opustil satan nebesa dobrovolně? Zj 12, 9.

Satan a jeho andělé chtěli v nebi zůstat i přes svůj odboj. Bůh mu již nemohl svěřit čest a slávu. Proto ho musel zbavit těchto předností.

4. Kam přenesl satan po svém vypovězení z nebe svoji pomstychtivou činnost? v. 12.

Může se žárlivost a povyšování projevit i mimo lidskou působnost? Oč usiluje člověk, jsou-li mu tyto nectnosti vytýkány? (Pomstít se.) Satan vztyčil korouhev vzpoury na zemi a shromáždil kolem ní své vyznavače.

4. Hřích na naší zemi (Řím 5, 12).

„Jeden člověk“ přivedl na svět hřích a smrt, která přešla „na všechny lidi“.

5. Jaký podstatný rozdíl byl mezi pádem Evy a pádem Adama? 1 Tim 2, 14; 2 Kor 11, 3.

Pamatuj si verše 1 Moj 2, 16. 17; 3, 1—3 a zodpověz tyto otázky:

Proč asi Bůh zapověděl Adamovi a Evě jíst ze stromu poznání dobrého a zlého?

Byli naši prarodiče varováni před satanem? „Anděl je varovali, aby si dali na jeho spády pozor, poněvadž neúnavně usiloval o to, aby je polapil.“ (PP, 53)

Proč se stal had prostředníkem svodu? Had byl nej-moudřejším a nejkrásnějším stvořením země. Přesto nebyl zdaleka takový jako člověk.

6. Znali naši prarodiče Boží zákon předtím, než zhřešili? Řím 5, 12. 13.

7. Jak potvrdil Pán Ježíš, že satan je lhář a podvodník? Jan 8, 44.

5. Odboj člověka (Řím 3, 23; 8, 10).

Nikdo nemusí hřešit proti své vůli. Všichni jsou vinni, „protože všichni zhřešili“. A naopak, ten, kdo dobrovolně přijme Krista, má v sobě „Ducha života k spravedlnosti“.

Je člověk svobodnou morální bytostí? Člověk může sám rozumně uvažovat o požadavcích Božího zákona; má rovněž svědomí, které cítí tíhu přestoupení a prožívá radost a pokoj, plynoucí z poslušnosti. Bůh ho stvořil jako svobodnou bytost, která se má rozhodnout pro poslušnost či neposlušnost.

Objeví se hřích ve vesmíru znovu? Jakmile bude satan zničen, nebude mít kdo svádět ke zlému. Dílo smíření se již nebude opakovat a nebude nebezpečí, že by v Božím vesmíru došlo opět ke vzpouře.

Padlý svět je bojištěm, kde se odehrává největší zápas, jakému kdy nebeský vesmír a pozemské bytosti přihlížely.

5. Smířit svět s Bohem (Kol 1, 20. 21).

Smíření neboli zastření, urovnání — mezi lidmi a mezi Bohem a mezi lidmi navzájem — přináší pokoj a mír.

8. Proč přišel Kristus na tuto zemi? Řím 5, 10.

9. Kdo stvořil člověka a svět, na kterém by člověk mohl šťastně žít? 1 Moj 1, 25. 27.

10. Jaké postavení měl člověk na světě zastávat? Ž 8, 6. 7.

11. Jak vznikl hřích a kde? Iz 14, 12—14; Zj 12, 9.

12. Jak došlo k tomu, že země se stala dějištěm boje mezi Kristem a satanem? Zj 12, 7—10.

13. Všichni obyvatelé země jsou postiženi hříchem. Co má člověk činit, aby došlo ke smíření? 2 Kor 5, 19. 20.

Uvažuj: Můžeš dojít spasení, nebudeš-li mít aktivní podíl na celém Božím plánu smíření? 1 Sam 7, 3.

Svět je divadlem, jehož obyvatelé začínají hrát svoji roli v posledním velkém dramatu. Bůh přihlíží. Tohoto dramatu se účastní všichni lidé. Nikdo nemůže být neutrální.

7. Závěrečné otázky.

1. Uveď co nejvíce biblických názvů pro satana.
2. Dopln: „Učinil jsi ho o málo menšího ---“.
3. Kolikrát byl satan podle tvého přesvědčení „svržen“ nebo omezen ve svém jednání před konečným zničením?
4. Dopln: „Satan přichází k člověku jako ---, jako kdysi ke Kristu.“
5. Uveď, co vše patří k divadlu či k dramatu:

Odpovědi: 1. ďábel, drak, Lucifer, had, Jitřenka 2. než andělé 3. (z nebe na zem, z ráje, z jiných světů, z atmosféry) 4. anděl světlosti 5. jeviště, herci, hra, ničema a hrdina, diváci.

---

2. úkol — dne 8. července 1972

Poselství misie

Zákl. verš: Mat 24, 14.

Bůh přišel s evangeliem o spasení „před ustanovením světa“ (Zj 13, 8) a uskutečnil je při pádu Adama a Evy — kdy jim dal zaslíbení o spasení (1 Moj 3, 15). Kristus, sámě ženy, tvořil jádro veškerých Božích plánů a naději všeho lidstva.

Základní hesla úkolu:

1. *Evangelium* — radostná zvěst. Slovo je řeckého původu a znamenalo původně odměnu, kterou získal

doručitel radostné zprávy. Později se přeneslo na zvěst samu.

2. **Trojandělské poselství** — výraz, který vznikl na podkladě tří poselství ze Zj 14, 6–11. Adventisté s. d. jím označují Boží poslední výzvu k světu před ukončením doby milosti a před příchodem Ježíše Krista.
3. **Bázeň** — bát se. Bát se Boha podle Zj 14, 7 znamená lekat se ho. Značí to, že máme k němu přistupovat s úctou a posvátnou bázňí. Vyžaduje to, abychom byli Bohu cele věrni a abychom mu podřídili svoji vůli.

1. Věčné evangelium (Zj 14, 6).

Anděl, který má evangelium věčné, představuje poselství, kterým Bůh ještě naposledy varuje všechny národy. „Uprostřed nebe“ — to dokazuje, že poselství se týká všech lidí a všude.

1. Co píše prorok Izaiáš o rozšíření evangelia? Iz 52, 7. 10.

Proč je výraz „věčné evangelium“ významný? Ježíš je „cesta, pravda i život“ (Jan 14, 6), proto má člověk, Adamem počínaje, naději na spasení v Kristu a v jeho spravedlivé oběti.

2. Můžeme tyto skutečnosti znát, hlásat a přesto zahynout? 1 Kor 9, 27.
3. Co musíme činit, abychom měli stálé spojení s Pánem? Ž 50, 5.

Pán nás neposuzuje podle toho, kolik světla se nám dostalo, nýbrž podle toho, jak ho využíváme. Ti, kteří byli osvíceni pravdou, mají přinášet světu světlo. Skrýváme-li v dnešní době světlo, dopouštíme se strašného omylu.

2. Všem lidem (Mat 24, 14).

„Evangelium království“ má být hlásáno „všemu světu“ a „všem národům“. Bůh chce shromáždit všechny lidi všech dob do jedné církve. Ve Zj 14, 6 čteme „všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu“. Lid Boží tvoří od počátku až do konce světa jeden celek. Uznává jen jednu hlavu těla církve, Krista, který tělo usměřňuje a ovládá.

4. Které slovo představuje satanův zmatek a neshody? Povšimněme si slova „Babylón“ ve Zj 14, 8; 18, 2. 4.

5. Jak zjevil Bůh své rozhodné poselství babylónské říši za dnů Daniele? Dan 2, 28—30; 4, 24. 25; 5, 22. 23.

Měli Židé v zajetí možnost zvěstovat Babylónanům pravdu? Bůh nejen že chtěl Izraelské přivést zajetím ku pokání; chtěl současně seznámit Babylónany a ostatní národy s pravým náboženstvím.

6. Jak varova¹ Bůh Babylón za Nabuchodonozora před blížící se z nubou? Dan 2, 36—39a. 47.

Můžeme to srovnat s poselstvím druhého anděla? Co nám připomíná Dan 3, 1—6 o „šelmě a jejím obrazu“?

3. Závěrečné poselství (Zj 14, 14—16).

Povšimněme si chronologického pořadí 1. trojandělského poselství, 2. typického líčení druhého příchodu Ježíše Krista, 3. poselství čtvrtého anděla, který přichází sklidit žně světa.

7. Co řekl Pán Ježíš o žni světa? Mat 13, 39.

V Palestině byly dvoje žně. Žně obilí představují sklizeň spravedlivých; vinobraní znázorňuje sebrání zralých

hroznů, které se dostanou do lisu Božího hněvu. Je to zničení bezbožných.

Jaké požehnání je vysloveno nad těmi, kteří umírají ve víře v trojandělské poselství? Zj 14, 13; Dan 12, 2. Všichni, kteří umírají ve víře v trojandělské poselství, vstanou z hrobů oslaveni.

Poselství čtvrtého anděla ze Zj 14, 15 dokazuje, že předcházející tři poselství platí pro poslední dny; proto je tak naléhavé.

Čas se naplnil, nelze otálet.

4. Poselství prvního anděla (Zj 14, 7).

V těchto poselstvích je obsažena výstraha i naděje. Pro spravedlivé je to hlas jistoty a naděje na věčnost ve světě hříchu.

Tím, že zvěstujeme celé toto poselství, stali jsme se zvláštním lidem, který volá všem, aby se připravili na závěr.

Toto poselství se nevyznačuje nějakou novotou učení, jako spíše oživením pravdy, jejímž středem je Kristus.

8. Co tvoří jádro opravdového svědectví křesťana? Ef 2, 7–10.

Co znamenají slova: „Přišla hodina soudu jeho?“ to značí konečné zkoumání životních záznamů všech lidí a stanovení věčného osudu. Spravedliví se nemusí dne soudu obávat.

9. Co svědčí o posvěcení Božího lidu? Ez 20, 12. 20.

Zjevujeme-li Boží charakter, zjevujeme Boha a vzdáváme mu chválu.

5. Poselství druhého anděla (Zj 14, 8).

Toto poselství bylo poprvé hlášáno v létě 1844, po po-

selství prvního anděla. Tato poselství mají v poslední době zaznívat co nejmohutněji. Dosud nemůžeme říci, že „padl Babylón... a dal pít všem národům vína smilství svého.“ Dílo odpadnutí dosud nevyvrcholilo.

Babylón představuje zmatek, odboj, útisk, odpadnutí. Největším úsilím satana je, aby toto vše přioděl rouchem křesťanství.

10. Čím poukázal Pán Ježíš na tento projev nevěry v církvi? Mat 7, 21—23.

Zj 18, 1—4 označuje dobu, kdy opět zazní zvěst o pádu Babylóna, jak to hlásal druhý anděl ze Zj 14; ovšem rozšířená o označení zkaženosti, jež od té doby ještě více do Babylóna pronikly.

„Hlasité volání“ anděla ze Zj 18 započalo zjevením spravedlnosti Ježíše Krista, který odpouští hříchy. Je to počátek působení anděla, jehož sláva naplní celou zemi.

6. Poselství třetího anděla (Zj 14, 9—12).

Průkopníci Josef Bates, James a Ellen Whiteovi atd. přinášeli po r. 1840 poselství prvního a druhého anděla, jakož i část poselství třetího anděla, zdůrazňující sobotu sedmého dne. Tato zvěst se od té doby šíří celým světem, ale je na čase, aby zazněla mnohem mocněji.

Dělicí čára mezi těmi, kteří Bohu slouží nebo neslouží, bude velmi jasná. Nakonec se ukáže věrnost nebo neposlušnost.

Co tvoří Boží pečeť? Není to žádné viditelné znamení. Jedná se o všestranné prohloubení v pravdě, tak aby se věřící nepohnul. Jakmile lid Boží bude zapečetěn a připraven, nastane tříbení. Ve skutečnosti již začíná; Boží soudy dopadají na zem. Musíme se připravit na příští události.

Kterí lidé mají na sobě Boží pečeť? Jan 10, 27—29. Viz Zj 14, 12. Lid Boží musí obdržet znamení, a tímto znamením je zachovávání Božích přikázání, včetně svění svaté Boží soboty.

7. Závěrečné otázky.

1. Bůh si přeje, aby --- lidé byli spasení a aby přišli k ---.
2. Správně či nesprávně: Daniel a jeho druhové měli moc, kterou můžeme mít i my, budeme-li žít v úzkém spojení s Bohem jako oni.
3. Proč dostal ten, „který seděl na oblaku“, příkaz, aby hodil srp a žnul?
4. Co tvoří zvláštní znamení mezi Bohem a námi?
5. Proč řekne Kristus, že nezná určitou třídu lidí, která chce vejít do jeho království?
6. Správně či nesprávně: Znamení šelmy na čele znamená souhlas s metodami šelmy a její institucí — nedělí. Znamení na ruce značí činnost k podpoře papežských metod.

Odpovědi: 1. všichni, poznání pravdy 2. správně
3. nastal čas žně; žeň světa je zralá 4. sobota 5. pro-
hlašovali: „Pane, Pane“, ale neplnili Boží vůli 6. správně.
6. správně.

---

3. úkol — dne 15. července 1972

Počátky misie

Zákl. verš: Iz 56, 7.

Výraz „dům modlitby u všech národů“ dokazuje, co Pán Bůh chce na světě učinit a k čemu ještě dojde.

Dnes se budeme zabývat velkými misionáři Starého zákona. Mnohé ani neznáme. Pavel řekl, že „nepostačí mi

zajisté čas k vypravování“ o množství těch, „iichžto nebyl svět hoden“.

Zdá se, že velká misijní hnutí souvisí vždy s kritickým obdobím dějin. Když se zdá, že zlé mocnosti téměř vítězí nad spravedlností, nastává hnutí oživení a reformace. Posvěcení lidé pomáhají k vítězství Božího díla, a na zemi začíná spravedlnost.

1. Svědectví minulosti (Sk 14, 15–17).

Živý Bůh, který v minulosti „dopustil, aby národy chodily po vlastních cestách“, dokazuje, jakou svobodu člověku dal. Současně se však postaral o to, aby lidé měli svědectví. Svatí lidé vždy přinášeli Boží poselství pro svoji dobu.

Ti, kteří se dobrovolně rozhodli následovat Pána, jsou nazváni „velkým oblakem svědků“ u Žid 12, 1. Jména mnohých jsou uvedena v Žid 11, 2–32. Pavel dokazuje, že je těžko vypočítat celou velkou řadu dalších hrdinů víry.

1. Co je příznačné pro vznešené hrdiny minulosti? Žid 11, 4a.
2. Podle čeho poznáváme, že my, dnešní svědkové, musíme mít tentýž dar? v. 6.
3. Umožnil tento dar Noemovi, aby varoval bezbožný svět? v. 7a.
4. Jak může být člověk spravedlivý před Bohem? v. 7b.

Noe dokázal víru i skutky. Jakmile totiž Bůh řekl: „Učiň mi koráb“, čteme, že tak učinil. 1 Moj 6, 14. 22.

Noe stál ve vichřici jako skála. Všichni se mu posmívali a pohrdali jím, ale on se vyznačoval posvátnou věrností a neochvějnou vírou.

Patriarchům se zjevoval sám Syn Boží. Adam, Noe, Abrahám rozuměli evangeliu.

2. Abrahám, apoštol víry (Žid 11, 8).

„Vírou, když povolán byl, šel.“ Být apoštolem, poslem, misionářem, znamená jít, když Bůh volá. Bůh povolal Abraháma z domácnosti upřímné, dosud však pod vlivem pohanského prostředí. Archeologie dokázala, že v Abrahámově městě Ur byly 1. výstavné, pohodlné domy, 2. dobré hygienické podmínky, 3. rozsáhlé školství, 4. zlaté a stříbrné výrobky, zbraně, náradí, hudební nástroje a vysoký stupeň civilizace.

Co získal Abrahám výměnou za toto vše? Cestou do zaslíbené země i v zemi Kanaán šířil významný vliv ve prospěch pravé víry. Je nazýván „věrným Abrahámem“ (Ga! 3, 9) a dostalo se mu zaslíbení smlouvy, že v semeni svém, „kteréz jest Kristus“, zdědí vše. (Gal 3, 16–18.).

5. Proč byla Abraháмова misijní horlivost tak povzbuzující? Žid 11, 10.

6. Můžeme i my získat toto zaslíbené dědictví? v. 39. 40a.

Mnozí musí opustit kariéru, která jim slibuje bohatství a slávu, jiní zase příbuzenské i společenské svazky, i vlastní rodinu, jakmile se vydají na cestu, zdánlivě plnou jen sebezapření, těžkostí a obětí. Kdo vezme na sebe nové povinnosti a začne pracovat na novém místě v díle Božím? Kdo to chce konat důsledně a ochotně, aby se mu ztráty staly pro Ježíše Krista ziskem? Ten, kdo to učiní, má Abrahámovu víru.

3. Mojžíš (5 Moj 7, 6).

Bůh si vyvolil svůj lid proto, aby měl na zemi své svaté svědky. Jedině tak se mohli stát „zvláštním lidem“ nade všechny ostatní. Viz 5 Moj 26, 18. 19.

Jakých požehnání se mělo dostat Božímu vyvolenému lidu?

1. svatý charakter — 3 Moj 19, 2,

2. zdraví — 2 Moj 15, 26.

3. vyšší rozumové schopnosti, nadání,
  4. lepší stupeň zemědělské a živočišné výroby — 5 Moj 7, 13,
  5. zručnější řemeslníci — 2 Moj 31, 2—6,
  6. velký blahobyt — 5 Moj 8, 17. 18,
  7. slavný národ 5 Moj 28, 1.
- Tak bychom mohli pokračovat.

4. Jonáš, váhavý misionář (Jon 3, 2).

Uvědomíme-li si, že Ninive patřilo mezi nejbezbožnější města a bylo obydleno krutými a mstivými Asyrskými, pochopíme Jonášovo váhání.

Z kterého dalšího důvodu se nechtělo Jonášovi jít? Byl nacionalista, a proto mu příliš nezáleželo na záchraně Ninive.

Kam šel? Na západ do Tarsu, zřejmě do Španělska. Jon 1, 3.

8. Které dvě okolnosti zmařily jeho útěk? v. 4. 15.
9. Co učinil Jonáš v zoufalství? Jak to dopadlo? Jon 2, 10; 3, 2. 3.

Nečekané pokání Ninivetských se Jonášovi nelíbilo. Jon 4, 1. Co podniknul? v. 5. Jakou měl náladu? v. 9.

Je možné, a) aby nám dnes rovněž nezáleželo na hynoucích?, b) že bychom váhali plnit Boží vůli a zvěstovat pravdu?, c) že bychom propadli zklamání a malomyslnosti, poněvadž Bůh koná mnohé, nač nejsme připraveni?

Proč propadáme často malomyslnosti?

Jonáš na okamžik zapomněl, že Bůh, kterému sloužil, byl vševědoucí a všemocný. Zatímco v pochybnostech zaváhal, zavalil ho satan malomyslností.

5. Izaiášův názor na misi (Iz 56, 6. 7).

Izaiáš vždy hlásal, že mezi Božími vyvolenými je místo „pro syny cizozemců“. To bylo za jeho dnů neobvyklé.

Izaiáš musel v Judstvu zvěstovat tu skutečnost, že k Božsmu Izraeli budou připočteni mnozí, kteří netvořili Abrahámovy potomky podle těla. Toto učení nebylo v souladu s teologií jeho věku. On přesto nebojácně zvěstoval Boží poselství a přinášel naději mnohým toužícím srdcím, jež čekala na duchovní požehnání, zaslíbené semeni Abraháma.

Jaký novozákonní důkaz máme, že Božího požehnání se dostane každému, kdo přijme Boží milost, nikoli tělesným potomkům Abraháma? Gal 3, 14. Stávají se přímí Abrahámovi potomci dědici všech požehnání, zaslíbených v Kristu, přijmou-li Boží pravdu? Gal 3, 16.

Na konci 18. stol. zapůsobilo na Williama Careye Izaiášovo líčení, jak Bůh volá „syny cizozemců“ a 31. května 1792 proslovil své slavné kázání na podkladu Iz 54, 2. 3. To dalo podnět novodobému misijnímu hnutí pad Careyho heslem: „Očekávejte veliké věci od Boha“ a „Podnikajte velké věci pro Boha“.

Díváme-li se na okolní svět, jsme přesvědčeni, že nás dosud čeká největší získávání duší? Iz 60, 1—3.

6. Daniel, svědek dvou světových říší (Dan 5, 11a).

Král uznal výrok královny, že v Danielovi je „Duch svatých bohů“, a bohabojný muž se dostal na královský dvůr.

Mnozí již jistě z osobního styku nebo z doslechu znali Danielův charakter. Byl to ryzí muž, vzácný příklad toho, čím se lidé mohou stát, spojí-li se s moudrým Bohem.

Dostalo se mu jako Božsmu poslu pocty, že nahlédl do tajů budoucna a do Božích soudů nad národy.

10. Jaké tajemství o příštích světových událostech bylo Danielovi svěřeno? Co o tom Daniel praví? Dan 2, 30—35. 36—45.

11. Jakými slovy uznal největší král starověku pravdivost Danielova svědectví? Co řekl o jeho Bohu? Dan 2, 47.

12. Kterými slovy ocenil král vynikající vlastnosti Danielova Boha? Dan 4, 34.

13. Jak poctil Balsazar Daniele za proroctví, které před-
vídalo zkázu? Dan 5, 29.
14. Jak zapůsobilo na Daria Danielovo statečné svědectví
v jámě lvové? Dan 6, 25—27.

U v a ž u j: Zůstávají lidé, kteří se dostanou na vysoká místa a získají věhlas a bohatou odměnu, obvykle pokorní a závislí na Bohu? Nezdá se vám, že to může být důvod, proč nám Bůh málokdy svěří vysoký veřejný úřad a čest? Daniel byl jako ministerský předseda největšího království své doby velkým prorokem a mužem, jehož osobní život byl bez chyby. Zůstal však přesto člověkem jako každý jiný, a to nás povzbuzuje.

7. Závěrečné otázky.

1. Naše vysoké povolání je závislé na našich: skutečích, na přijetí přítomné pravdy, na víře, naději a lásce.
2. Abrahám „očekával ---, základy mající, jehož --- a učinitel byl ---“.
3. Jsme lid --- a --- Hospodinu.
4. Správně či nesprávně: Jonáš selhal jako misionář.
5. Správně či nesprávně: Starozákonní proroci neuvažovali o světové misii.
6. Je pravděpodobné, že se s králem Nabuchodonozorem shledáme na nové zemi?

Odpovědi: 1. víra 2. město, základy, stavitelem, učinitelem, Bůh 3. svatý, zvláštní 4. nesprávně. Jednou zklamal, byl však úspěšným misionářem 5. nesprávně 6. ano. Dan 4, 34.

Vzorný misionář

Zákl. verš: Jan 17, 18.

Srovnej věty: „Ty jsi mne poslal“ se slovy „Já jsem je poslal“. Ježíš byl dokonalý vzor misionáře; tajemstvím jeho úspěchu byla modlitba a dokonalé podřízení se Duchu sv.

Pán Ježíš neměl navíc žádné schopnosti, které bychom neměli mít i my, kdybychom v něj plně věřili. Všichni jeho následovníci mohou být dokonalí jako On, podřídí-li se právě tak Bohu jako On.

Dal svému lidu možnosti a požehnání, aby mohli představovat jeho dokonalost. Církev ve spravedlnosti Ježíše Krista stala se jeho klenotnicí, v níž se posléze plně projeví bohatství jeho milosrdenství, milosti a lásky.

1. Moc Kristova příkladného života (Řím 1, 16).

„Evangelium Ježíše Krista,“ kteréž je „mocí Boží ke spasení“ věřícím, vzniklo na základě Ježíšova života na zemi, kdy se stal spasitelem hynoucích. Ve svém pozemském životě neměl mnoho štěstí. Vynikal tím více spravedlivým odevzdáním se do Otcovy vůle.

1. Co pravili o jeho slovech? Jan 7, 46.
2. Jak zapůsobil jeho modlitebný život na učedníky? Luk 11, 1.
3. Jaký postoj zaujímal Ježíš k opuštěným zástupům? Mat 14, 14.

Můžeme čekat, že Kristovi následovníci budou zjevat jeho schopnosti, které měl za svého života na zemi? Život opravdového věřícího dokazuje, že v něm pře-

bývá Kristus. Následovník Ježíše Krista se mu podobá povahou i duchem. Je jako On tichý a pokorný. Dokazuje svoji víru láskou a čistotou duše. Celý jeho život vydává svědectví o moci Kristovy milosti. Čisté učení evangelia nikoho nesnižuje, nečiní ho hrubým, drsným a nezdvořilým. Evangelium zušlechťuje a povznáší, posvěcuje soudnost a ovlivňuje celý život.

4. Co řekl Kristus o své lásce k lidem ve srovnání se vzájemnou láskou lidí? Jan 15, 12.

Milujeme-li svět tak, jak jej miloval Pán Ježíš, pak při nás vykonal Kristus své dílo. Jsme připraveni pro nebesa, poněvadž máme nebe v srdci.

2. Stačí na všechny lidské potřeby (Mat 4, 23).

Kristus svým učením, kázáním a uzdravováním naplnil tělesné, duševní a duchovní potřeby lidí.

5. Jaké naučení dal Kristus svým učedníkům, když je vyslal jako misionáře? Luk 9, 2; 10, 9.

Podle vzoru Pána Ježíše má křesťanská služba zahrnovat v sobě učení evangelia i léčení.

Pravé náboženství je úzce spjato se zdravotními zákony. Nemůžeme působit v zájmu spasení lidí, nepoučíme-li je, že se musí zříci hříšných zálib, které škodí zdraví, otupují duši a zamezují přístup božské pravdy do mysli člověka.

6. Jak potvrzuje proroctví tyto praktické způsoby evangelizace a zachraňování duší pro Krista? Iz 58, 1–14.

Domníváš se, že lze projevit soucit s lidstvem pouhým kázáním? Či snad je nutno dokázat praktickou pomoc potřebným, zarmouceným, obtíženým hříchem a beznadějným?

Náš Pán Ježíš Kristus přišel na tento svět jako neúnavný služebník lidské bídy, vzal na sebe naše slabosti a nemoci, aby mohl člověku všestranně prospět.

3. Práce pro opovržené (Jan 4, 9).

Ježíš prorazil národnostní předsudky. Židé a Samaritáni byli nesmířitelní nepřátelé a vyhýbali se vzájemným stykům. Rabíni dovolovali v nutných případech obchod se Samaritány; zakazovali však veškerý společenský styk. Žid by si nikdy nic od Samaritána nepůjčil a nepřijal by žádný projev laskavosti, byť se jednalo o krajíček chleba nebo o pohár vody. Učedníci jednali při nákupu jídla v souladu se zvykem svého národa. Ale dál nešli. Ani je nenapadlo dožadovat se od Samaritánů nějaké přízně anebo jim nějak prospět.

7. Jak zapůsobil na učedníky Kristův rozhovor se Samaritánkou? Jan 4, 27.

Jak dokazoval Kristus svou lásku k lidem prakticky? V knize Touha věků čteme, že 1. začal bořit přehradu mezi Židy a pohany, 2. se stýkal klidně se Samaritány, 3. přehlížel farizejské zvyky oddělování, 4. přijímal pohostinství lidí, kteří byli v opovržení, spal a jedl s nimi, učil na jejich ulicích a choval se k nim laskavě.

Mají tyto skutečnosti význam i pro nás dnes? Ježíšovu lásku k lidem nemůže překazit původ, národnost ani životní okolnosti.

Přinesl Kristův styk se Samaritány později dobré ovoce? Jan 4, 39—41. Později se to projevilo při Petrově kázání v Samaří.

4. Práce s beznadějnými (Mat 15, 28).

Pán Ježíš dokázal odvahu, když oslovil Kananitskou, poněvadž to byla pohanka. Nesměla mít podíl na přednostech, které Židé na každý den požívali.

Kristův způsob jednání s touto ženou (Mat 15, 28) měl být protikladem typického židovského chování k ubohým pohanům; vždyť přišel sloužit zoufalým a vzbudit naději beznadějných.

Kdo všechno náleží k beznadějným? Beznadějní lidé jsou všude. Evangelium je třeba mezi bohatými, chudými, velkými, nadanými, vyvrženými, postiženými, osamělými a lidmi bez domova, mezi odbojnou mládeží i mezi vyvrheli lidské společnosti.

8. Měl Pán Ježíš srdce pro posedlé ďáblem? Mat 8, 28–34.

9. Proč záleželo Bohu na Ninivetských? Jon 3, 10.

10. Projevil Bůh milost Saulovi? Sk 9, 10. 11.

Člověk ani satan nemůže vytvořit překážky, které by víra nezdolala. Mnozí zapadli do hříchu. Mnozí jsou v tísní, doléhá na ně utrpení, bída, nevěra, malomyslnost. V těchto trpících máme spatřovat lidi, jež Kristus přišel zachránit.

5. Práce s neobrácenými (Jan 10, 16).

„Jiné ovce“ mimo židovský národ byly zahrnuty do „všeho stvoření“ (Mar 16, 15), a Ježíš se snažil své učedníky přesvědčit, že Boží dílo musí být rozneseno do „všeho světa“ (Mat 24, 14).

Která místa navštívil Kristus mimo Judstvo a Galileu?
Samaří: Jan 4.

Krajinu deseti měst: Mar 5, 1–20; 7, 31.

Fenícii: Mar 5, 21.

Cesareu Filipovu: Mar 8, 27.

11. Kterým podobenstvím zdůraznil Pán Ježíš, že Boží ztracené ovce jsou všude a že mnozí uslyší jeho hlas?
Jan 10, 14.

Pán Ježíš chtěl rozvinout hluboké taje pravdy, skryté po léta, že pohané mají být spoludědici Židů a spolu-

účastníci skrze evangelium“ (Ef 3, 6). Učedníci to nemohli pochopit, proto jim Pán Ježíš dával jedno naučení za druhým.

Žili uprostřed nejrůznějších druhů pověrčivosti, převládající v celém světě. Pán Ježíš chtěl, aby poznali, že mají nesmírnou odpovědnost za pohany.

6. Výchova učedníků k misijní práci (Mat 28, 18–20).

„Jdouce, učte, křtíce všechny národy“ — to je základ Kristova příkazu učedníkům, který následoval po osobní výchově. Ujistil je, že bude s nimi v této práci až do skonání.

Dostali učedníci tento příkaz pouze jednou? Víme, že se tak stalo několikrát, a to nejen v úzkém kruhu dvanácti, nýbrž zástupu 500 na hoře v Galilei. Pán to opakoval věřícím rovněž v týdně Velké noci a na hoře po ukřižování.

Co tvoří podstatu této posvátné misijní činnosti všech věřících? Církev byla zřízena pro misijní práci. Všichni, kteří na sebe berou posvátný slib, se zavazují, že se stanou Kristovými spolupracovníky.

O existenci církve rozhoduje okolnost, zda církev plní věrně příkaz Páně. Zanedbání tohoto díla má za následek duchovní slabost a úpadek. Tam, kde se neprojevuje práce pro druhé, hyne láska a slábně víra.

12. Co praví Izaiáš o těch, kteří jsou poslušni příkazu evangelia? Jaký má být výsledek jejich působení? Iz 52, 7–10.

U v a ů u j: Proč trvá církvi splnění Kristova příkazu tak dlouho?

7. Závěrečné otázky.

1. Proč mohl život jednoho člověka, Krista, změnit dějiny?

2. Pamatuje-li určitá služba jen na duchovní a duševní potřeby člověka, může být dokonalá?
3. Když Pán Ježíš navštívil Samaří, začal bořit --- mezi --- a ---.
4. Koho můžeme zařadit mezi „beznadějně“?
  - a) cizinec, b) bohatý člověk, c) slavný a nadaný člověk, d) abnormální.
5. Co je posláním misijní církve?
6. Správně či nesprávně: Kristus svěřil učedníkům odpovědnost za úspěch díla, které jim určil.

Odpovědi: 1. Lidé v něm viděli dokonalý příklad toho, jací se mohou stát, budou-li spojeni s Bohem jako on.
 2. Nikoli, musí mít na paměti i tělesné potřeby. 3. zeď, Židy, pohany 4. a), b), c), d) 5. rozšířit evangelium všude 6. nesprávně.

---

5. úkol — dne 29. července 1972

Postup misie

Zákl. verš: Sk 2, 3. 4.

Duch svatý udílí moc církvi, kterou Pán Ježíš pověřil, aby šla do celého světa. Byl to počátek zaslíbené moci, aby věřící mohli splnit Boží příkaz.

O prvních křesťanských věřících víme, že

1. byli shromážděni na jednom místě, kde zřejmě na něco čekali a hovořili o společném zájmu (Sk 2, 1),
2. trvali „jednomyslně“ na modlitbách (Sk 1, 14),
3. plnili Boží vůli a dávali ochotně sebe i svůj majetek (Sk 2, 44—47; 4, 32),

4. nebojácně kázali, učili a svědčili o Kristově moci (Sk 4, 10—14),
5. projevíli nebojácnou poslušnost a vedli hříšníky ke Kristu (Sk 5, 29—32).

Chceme-li dokonat dílo Boží, musíme získat moc Ducha svatého.

1. Misijní poslání prvotní církve (Sk 1, 8).

Prvotní církev dostala zaslíbení moci, aby mohla působit v Jeruzalémě, v Judstvu, v Samaří a až do posledních končin země.

Učedníci měli začít pracovat tam, kde byli. Tak má každý Kristův pracovník začít na svém místě. Nesmíme však zapomenout na příkaz: „Jdouce po všem světě“. Pán nás učí, abychom v každé potřebné duši viděli bratra a abychom svět považovali za své pole.

Růst prvotní církve jeví se ve Skutcích apoštolských jako symbolické vidění Ezech 47, 8—12 — jako voda, která se rozlévá všude.

Sk 1, 15	—	jedenáct učedníků
2, 41	—	tři tisíce obrácených duší
4, 4	—	pět tisíc jich uvěřilo
4, 32	—	množství
5, 14	—	množství
5, 28	—	plný Jeruzalém
6, 1	—	Rekové
8, 4—6	—	město Samaří
8, 25	—	městečko Samaritánů
11, 1	—	pohané uvěřili
11, 19—21	—	Fenície, Cyprus, Antiochie
17, 6	—	„bouří svět“

Jak získáme i my tak velkou milost, která je provázela? Sk 4, 33.

Nevidíme-li dostatečné splnění zaslíbení, je to proto, že si správně nevážíme tohoto zaslíbení.

2. Počátky misijní činnosti apoštolů (1 Jan 1, 3).

Slova: „To, co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám“, vyjadřují osobní zkušenost.

Učedníci Páně se stali misionáři i mimo území Palestiny — kromě Jakuba. O Petrovi, Pavlovi, Markovi, Lukášovi nebo Janovi nikdo nepochybuje. Podle tradice se má za to, že Matouš odešel do Parthie a do Persie; Jakub, zřejmě nevlastní bratr Pána Ježíše, zemřel v Jeruzalémě mučednickou smrtí; Juda prý byl v Palestině, v Sýrii a Arábii. Ondřej měl kázat ve Scythii a Trácii, Natanael v Arábii a Etiopii. Šimon snad šel do Sev. Afriky a Tomáš do Persie a Indie.

Víme, že o letnicích se mnoho národností dovědělo o Kristu. Sk 2, 9—11. Když se títo poutníci vraceli domů, šířili toto poznání dál.

Jakým způsobem se šířilo evangelium v oněch dnech začátků? Co tvořilo jádro jejich poselství? Sk 8, 4—40.

Která věta převládala v jejich kázání? „Filip --- kázal mu Krista“ (Sk 8, 35). Je tato věta obsahem i našeho svědectví?

3. Petrův misijní rozhled (Sk 10, 34).

Když byl Petr vyzván, aby opustil Joppen a aby hlásal Krista římskému setníkovi v Cesareji, váhal jít k pohanům. Takový byl postoj většiny prvních křesťanů. Vidění ve Sk 10, 9—16 mluví samo za sebe.

Sk 11, 5—18 nám odhalují, že toto vidění dalo Petrovi nový rozhled. Jak zapůsobila tato zkušenost na ostatní křesťany? Jakmile se o tom dověděli, umkli. Poznali, že Petr svým chováním přímo naplnil Boží plán a že jejich předsudky a omezenost jsou v rozporu s duchem evangelia. Chválili Boha slovy: „Tedy i pohanům dal Bůh pokání k životu.“

1. Jaké chyby se dopustil Petr později v Antiochii? Jak byl pokárán? Gal 2, 11—21.

Petr svoji chybu uznal a snažil se ji napravit.

2. Kde zemřel Petr a jak? Jan 21, 18.

V knize Skutky apoštolů od EGW čteme, že Petr byl za Nerona ukřižován v Římě jako misionář.

Je Petrovo vidění v Joppen nějakým naučením pro dnešní církvev?

4. Pavel, vzor misijní činnosti (Řím 1, 1).

Které zkušenosti usvědčily Pavla, že je povolán za apoštola?

- a) Setkání s Bohem na cestě do Damašku (Sk 26, 15 až 18).
- b) Zkušenost, kdy se mu u Ananiáše vrátil zrak (Sk 22, 12–16).
- c) Jeho vidění v Jeruzalémě (Sk 22, 17–21).

3. Jak přijímal Pavel božská naučení? Sk 26, 19.

4. Jakým způsobem byl Saul ustanoven za misionáře? Sk 13, 2.

Než byli apoštolové vysláni jako misionáři mezi pohany, církvev se postila, modlila a vzkládala na ně ruce, čímž je zasvětila Bohu. Apoštolové měli pověření církvev.

Pavel podniknul se svými společníky tři velké misijní cesty, na kterých pronikal neustále dál. Byl to dobrý organizátor a učitel. Jeho práce dokazuje, že:

- a) vychoval lidi, jako byl Timoteus;
- b) založil a organizoval sbory, kde hned zavedl účinný církevní řád;
- c) o nově založené sbory soustavně pečoval;
- d) nově obrácené prakticky vychovával;
- e) své metody přizpůsoboval místním poměrům;
- f) ustupoval do pozadí a zveleboval Krista.

5. Jaké svědectví vydal na konci svého horlivého působení? 2 Tim 4, 7. 8.

5. Jan zdůrazňuje misijní činnost (Jan 1, 12).

Všichni, kteří uvěřili, obdrželi moc, aby se „stali Božími syny“.

Pavel byl cestujícím misionářem, ale Jan, jak se zdá, pracovat převážně v okolí Efezu.

6. Kde se připojil Jan k misijní práci Filipa a Petra? Sk 8, 14.

7. Jaké stanovisko zaujímal dříve? Luk 9, 52—54.

Jan se stal mocným kazatelem. Volil krásná slova a měl melodický hlas. Jeho láska a horlivost působily mocně na všechny posluchače. Přežil všechny apoštoly.

Duch prorocký mluví skrze něho ve Zjevení ke všem církvím až do posledních dnů.

Když jeho hlas již nemohl svědčit o Ježíši, kterého miloval a jemuž sloužil, dostal na pustém ostrově Patmos poselství, jež mělo zářit jako světlo a mělo hlásat Boží úmysl se všemi národy světa.

8. Jak poznáme, že přinášel proroctví, týkající se doby konce? Zj 10, 11; 14, 6—12.

Jan neměl od počátku jemnou a milou povahu. Obdržel ji až po svém obrácení. Jestliže se Jan mohl stát apoštolem lásky, můžeme očekávat u sebe tutéž proměnu.

6. Svědectví všech dob (Zj 12, 11).

Ti, kteří „nemilovali duší svých až do smrti“, považovali „krev Beránka“ za základ křesťanské víry a svědectví.

9. Co ohrozilo prvotní církev? Sk 12, 1. 2.

10. Vyskytuje se toto nebezpečí v každé době? Zj 12, 1—4.

Janovi často hrozila smrt. Posléze byl vypovězen na osamělý ostrov Patmos. Duch prorocký mu zde umožnil vyličit boje a vítězství církve až do skonání dnů.

Po zřízení křesťanské církve následovala staletí těžkého pronásledování. Vždy však bylo dosti posvěcených mužů, kteří věrnost k pravé církvi Boží si cenili více než vlastního života.

11. Která stať Písma poukazuje na to, že boj mezi Kristem a satanem bude probíhat až do konce času?
Zj 12, 13—17.

Jak mohou jednotliví věřící urychlit závěrečné dokončení Božího díla?

Církev je Božím nástrojem v hlásání pravdy. Dostalo se jí od Krista moci, aby mohla vykonat zvláštní dílo. Bude-li věrná a poslušná všech jeho přikázání, bude v ní přebývat plnost božské milosti. Předností každého křesťana je nejen Spasitelův příchod očekávat, nýbrž jej i urychlit.

7. Závěrečné otázky.

1. Který zvláštní dar umožnil první církvi konat úspěšnou misijní práci?
2. Správně či nesprávně: Timoteus vysvětlil komorníkovi význam Izaiášova proroctví.
3. Jaké naučení přinášelo Petrovi vidění o zvířatech? Čemu nás to učí dnes?
4. Pavel byl apoštolem - - - .
5. Trojandělské poselství přinesl: Petr, Pavel, Jan, Timoteus, Tomáš.
6. Nauč se zpaměti Zj 12, 17 a řekni jej. Kdo je tou ženou? Kdo tvoří ostatky jejího semene?

Odpovědi: 1. dar Ducha svatého 2. nesprávně 3. že Bůh není přijímač osob; evangelium musí proniknout všude 4. pohanů 5. Jan 6. církev — adventisté s. d.

Tajemství misie

Zákl. verš: Ef 1, 9. 10.

V Ef 1, 9. 10. mluví Pavel o tajemství, které dosud nebylo plně odhaleno. Lidé odjakživa věděli o konečném vykoupení a o velkém vykupiteli. Nyní se ukázalo, že celý plán vykoupení se soustřeďoval v Kristu.

Ve Zj 10, 7 poznáváme vyvrcholení slavných misijních dějin — „dokonáno bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům“.

Proč učil Pán Ježíš v záhadných podobenstvích? Mar 4, 11.

Co praví Pavel o sobě a o „tajemství evangelia“? Ef 6, 19.

Co víme o částečném zjevení evangelia ve všech dobách? Kol 1, 26. 27.

V jakém smyslu mluví Pavel o „tajemství Kristovu“? Kol 4, 3.

Jedině skrze Boží zjevení můžeme rozumět tajemství vykoupení.

1. Kristus — jediný vykupitel (Jan 14, 6).

Bůh a pravda jsou nám zjeveny rozličným způsobem. Žádný se však nemůže obejít bez Krista, který je „cesta, pravda i život“.

I v nekřesťanských spisech je obsažena částečná pravda, a někteří upřímní lidé budou spasení, aniž slyšeli o Kristu. Avšak spasení všeho lidstva je umožněno tím, co Kristus pro ně učinil.

Pohané, kteří v upřímnosti uctívají Boha, slyší jeho hlas v přírodě a plní požadavky zákona. Dokazují svými skutky,

že Duch svatý se dotknul jejich srdce, a Bůh je uznává za své děti.

1. Prostřednictvím koho mluví Bůh k lidstvu? Jan 14, 26.

Jak poznají upřímní, vykoupení pohané „pravdu“? V nebesích budou poučeni ti, kteří dokonale nechápali plán vykoupení.

Pomohou lidem ke spasení tradice a oběti? Veškeré oltáře a oběti, tradice a výmysly, jež mají lidem vydobýt spasení, jsou klamem. Jedině Kristus nese hříchy světa jako jediná oběť za hříchy.

2. Spasení všem (Jan 1, 9; 1 Tim 2, 4).

Nikdo nemůže tvrdit, že neměl „světlo“ neboli poznání o tom, co je správné a co nikoli. To zajišťuje spasení všem, kdož jsou poslušni světla. Znamená to stejné poznání a stejné příležitosti?

Každá duše získá dostatečné světlo i důkazy. Budou-li lidé přemoženi nepřitelem, je to proto, že zatvrdili svá srdce a nechtěli uposlechnout Božího hlasu.

Tak jako v Kristu má každý člověk život, má v Kristu i paprsky božského světla.

Umožnil-li Bůh spasení pro všechny lidi ve všech dobách, na čem je tedy spasení závislé? Na poznání pravdy, anebo na využití poznané pravdy? Zřejmě na využití.

„Světlo, jež osvěcuje každého, kdo přichází na svět“, svítí do jeho duše. Bude-li se jím řídit, dojde v jeho záři do Božího království.

2. Co řekl Micheáš o člověku, který je v temnostech? Co chce Bůh pro něj učinit? Mich 7, 8. 9.

3. Jakými prostředky snaží se Bůh zaujmout pozornost nevěřících? Joel 2, 28—32.

3. Nutnost hlásání evangelia (Řím 10, 17).

Příroda, Duch svatý i andělé jsou Božími svědky v dějinách, ale jejich svědectví nepřevyšuje kázání evangelia. Posvěcení lidé, kteří se považují za Boží svědky, přinášejí plné poznání těm, kteří neznají Boží odpuštění a milost.

4. Jak mají lidé dosáhnout spasení? Řím 10, 13.
5. Co lze učinit pro lidi, kteří nikdy neslyšeli o Bohu, o Kristu a o spasení? Řím 10, 14. 15.

Sem patří i svědectví přírody (Ž 19, 4). Považoval to Pavel také za světoširé hlásání evangelia Ježíše Krista? Řím 10, 18.

6. Proč někteří přijímají Boží pozvání ke spasení a jiní je zamítají? Řím 10, 20. 21.

Mnozí čekají, že je oslovíme osobně. V rodině, v sousedství, ve městě, kde žijeme, máme se uplatnit jako Kristovi misionáři. Jsme-li křesťané, bude nám tato práce působit radost. Jakmile se člověk obrátí, vznikne v něm touha, aby i jiným zvěstoval, jak vzácného přítele našel v Ježíši. Zachraňující a posvěcující pravda nemůže zůstat uzavřena v srdci.

4. Osobní zodpovědnost v misijní práci (Ez 33, 7–9).

Ezechiel tvrdí, že Bůh postavil každého člověka jako strážného nad domem izraelským.

7. Který důležitý příkaz vyslovil Pán, když se zjevil učedníkům? Mar 16, 15. 16.

Nesvědčí-li křesťan o Kristu, ovlivňuje tím věčný osud ostatních lidí?

Mnozí čekají na službu milujících křesťanských srdcí. Mnozí zahynou, ačkoli by mohli být zachráněni, kdyby jejich bližní, tj. mužové a ženy kolem nich, osobně o ně usilovali.

8. Nemyslíte, že Kristus svým rozhovorem ovlivnil věčný život Nikodéma? Jan 3, 1–10.
9. Cítíme-li s druhými, znamená to, že sami nemáme slabosti? Žid 5, 2.

Některí lidé jsou zmítáni pochybnostmi, obtíženi slabostmi, nemají dostatečnou víru a nedovedou se chopit Neviditelného. Přejde-li k nim však někdo jako přítel na místě Kristově, může se stát pojícím poutem, který jejich kolísající víru upevní v Kristu Ježíši.

5. Zaslíbená moc Ducha svatého (Zach 4, 6).

I o nás dnes platí, že nemůžeme konat dílo Boží „silou ani mocí“.

10. Co praví Pán Ježíš o naší závislosti v díle Božím na Duchu svatém? Jan kap. 14, 15, 16.
11. Jak dokazuje počátek křesťanské církve, že vše bylo způsobeno mocí Ducha? Sk 2.
12. Jak přijímáme Ducha? Gal 3, 14.
13. Co působí Duch svatý? Ef 3, 16–19.

Co se stává, když se snažíme pracovat bez Ducha svatého?

Bez Ducha Božího a bez jeho moci snažíme se marně předkládat pravdu.

Který slavný obraz dokazuje, že církev adventistů sedmého dne dokoná dílo Boží?

Mnozí budou ovlivněni Duchem Božím a budou urychleně přinášet lidem světlo. Pravda Božího slova hoří v nich jako oheň a oni touží po tom, aby osvětili lidi, kteří jsou v temnostech. Duch svatý bude vylit v hojnosti na všechny, kteří se poddají jeho vlivu. Tito lidé pak odhodí vše vyumělkované, zbytečnou opatrnost a lidská omezení a začnou mocně hlásat pravdu. Mnozí přijmou víru a připojí se k Božímu zástupu.

Kdy jediné budeme připraveni pro nebesa?

Jedině působení Ducha svatého na srdci nás může uschopnit pro nebesa. Chceme-li, aby nás Otec přijal, musíme se vykázat Kristovou spravedlností. — Duch svatý povznáší vkus, posvěcuje srdce, zušlechťuje celého člověka.

6. Neomezený rozsah misijního působení (Jan 14, 12).

„Větší skutky než tyto“ — to dokazuje, že křesťanské dílo se má slavně rozrůstat. Kristus tím nechtěl říci, že by učedníci měli konat vznešenější, nýbrž spíše rozsáhlejší dílo.

14. Co měli naši prarodiče dělat na zemi? 1 Moj 1, 28.

Do panství a rozmnožování patřilo přibývání obyvatel i problémů.

15. Proč muselo dojít k rozšíření misijního úsilí a k rozličným typům misijního programu? Iz 24, 5. 6.

16. Přijal Bůh při Kristově nanebevstoupení jeho oběť? Co to znamená? Ef 4, 8; Mat 28, 18.

Kníže života převzal veškerou moc na nebi i na zemi a vrátil se k svým následovníkům na hříšný svět a předal jim část své moci a slávy.

Jakých slavných výsledků se dočkáme na světě, až bude církev na konci dějin vybavena „veškerou mocí“?

Náš Vojevůdce, který se nikdy nemýlí, nám dosud velí: Vpřed! Vstupte na nové území; vztyčte korouhev ve všech zemích! Nesmíme otálet. Naše heslo zní: Vpřed, stále vpřed. Andělé nebesí nás budou předcházet a připraví nám cestu. Dokud celá země nebude ozářena slávou Páně, nemůžeme se zbavit odpovědnosti za vzdálené kraje.

Prožíváš soustavně zkušenost tajemství „Kristus ve vás ta naděje slávy“? Dokazuješ to radostnou prací pro hybnouci?

7. Závěrečné otázky.

1. Správně či nesprávně: I nekřesťanské náboženství vede ke spasení.
2. Každý hříšný život může být mocí Ducha svatého ---.
3. Boží láska projevuje se k člověku nejlépe
  - a) v zázracích přírody, b) prostřednictvím jiných lidí, c) službou andělů.
4. Dopln: „Ustanovil jsem tě --- nad --- ---.“
5. Duch svatý si
  - a) využije úspěšného pracovníka, b) bude mu k dispozici.
6. Věřící učedníci mohli konat větší skutky než sám Kristus, protože ---.

Odpovědi: 1. nesprávně 2. proměněn 3. b) 4. strážným, domem izraelským 5. b) 6. Kristus vstoupil k Otci.

---

7. úkol — dne 12. srpna 1972

Pohnutky misijní práce

Zákl. verš: 1 Kor 9, 16.

Pavel kázal evangelium, poněvadž byl přesvědčen, že to je jeho povinnost. Tuto povinnost předal i křesťanským věřícím. Církev Kristova byla založena proto, aby splnila své misijní poslání. V určitých dobách neplnila tento náležitý příkaz, zanedbala rozsáhlá území, a dnes tam nejsou křesťané.

Církev adventistů s. d. musí neustále pamatovat na to, že má roznést poselství ke „všem národům, pokolením, jazykům i lidem“ (Zj 14, 6).

Celý svět je vinicí, a musí být opracován. Lidé, ovlivnění Duchem svatým, vcházejí do nových území. Musí být založeny nové sbory, nové skupiny věřících. Dnes by již měli být představitelé přítomné pravdy v každém městě, i ve vzdálených končinách země. Světlo musí svítit do všech národů, všem lidem.

1. K oslavení Božímu (Mat 5, 16).

Koná-li křesťan dobré skutky, je tím oslaven Bůh, ne člověk. Bůh vytváří v jeho životě to, co je dobré.

Čím dokázal Ježíš, že jeho život oslavil Boha? Jan 17, 1.

1. Koho měli lidé s Ježíšovou pomocí lépe poznat a pochopit? Jan 17, 3.
2. Čím mohou věřící oslavit Boha? Jan 17, 22.
3. Která slavná Ježíšova slova vystihují toto postupné poznání Boha? Jaký vztah má být mezi věřícími? Jan 17, 20—23.

Co se má projevovat v životě věřícího, který chce oslavit Boha? Jan 15, 8. Uveď nějaké „ovoce“ opravdového křesťanského života.

Svět leží v temnotě a nechápe Boha, nezná jeho charakter. Lidé si jej představují a vykládají po svém. Dnes se má hlásat Boží poselství, které osvěcuje rozum člověka a dokáže ho zachránit. Lidé musí poznat Boží charakter. Do světa musí proniknout světlo jeho slávy, dobroty, milosti a pravdy.

Co má být touhou a zálibou všech opravdových věřících?

Povinnost se stává zálibou a obětí rozkoší. Nejvyšší ctizádostí života i radostí je žít k slávě Ježíše Krista, být mu podoben a pracovat pro něho.

2. Splnění Kristova přikazu (Mar 16, 15).

Kristův důležitý příkaz platí pro všechny křesťany všech dob a na každém místě.

Bude se v nich projevovat tatáž touha po lidských duších, jakou prožíval Ježíš. Všichni nemohou zastávat totéž postavení v díle Božím, ale všichni mají možnost někde pracovat.

Máme považovat misijní práci za obtížnou povinnost či pohnutku milujícího srdce? Anebo obojí?

Všichni, kteří žijí Kristovým životem, jsou povinni pracovat pro záchranu svých bližních. Jejich srdce bude bít v souladu se srdcem Kristovým.

4. Jak zvítězila Kristova láska nad lidskou slabostí u apoštola Pavla? 1 Kor 2, 1—4.
5. Má křesťan omezit své působení na své okolí či musí svědčit všude? 1 Kor 9, 16.
6. Z čeho se radoval Pavel nejvíce? 1 Tes 2, 19. 20.

Bůh volá lidi, kteří by šířili vítězství kříže. Volá lidi, kteří vydrží i ve zklamáních a v těžkostech; lidi horlivé a rozhodné, bez jakých se misijní pole neobejde. Dáme-li se v práci vést osvíceným úsudkem a máme-li upřímnou snahu, můžeme dokázat veliké věci.

3. Urychlení Kristova příchodu (2 Petr 3, 11. 12).

Kdyby církev ve všech dobách očekávala Kristův příchod, kdyby po něm toužila a v tom směru i pracovala, bylo by království Boží již zřízeno.

Kdyby Boží lid splnil Boží úmysl a kdyby světu přinášel poselství milosti, byl by Kristus již dávno na zemi a svatí by radostně vešli do Božího města.

Křesťanství se kdysi rozšířilo do severní Afriky a zaktivilo tak, že je věřící mohli roznést po celé Africe. Ale církev ztratila misijní rozhled, a celé generace jej nezískaly zpět. Nekřesťanské obyvatelstvo předstihlo misijní horlení církve. Nehrozí nám totéž nebezpečí? Ses. Whiteová píše,

že kdyby si lid Boží udržel živé spojení s Bohem a kdyby byl poslušen jeho slova, byl by dnes již v nebeském Kanaánu.

Uveď dva důvody, proč se Kristus dosud nevrátil.

- a) Celý svět dosud neslyšel poselství milosti,
- b) všechen Boží lid neudrzuje živé spojení s Bohem a není poslušen jeho slova.

- 7. Jaké dílo je svěřeno Božímu lidu ostatků? Mal 4, 5. 6.
- 8. Co má náš život dokazovat o druhém příchodu? Tit 2, 11–14.

Kristus toužebně čeká na to, aby se mohl v církvi projevít. Až se bude jeho charakter dokonale zjevovat v jeho dítkách, přijde si pro ně jako pro své vlastnictví.

4. Láska k lidstvu (2 Kor 5, 14).

Vykoupení je výplodem Boží lásky. Bůh nás miloval dříve než my jeho. Kristus zemřel za nás z lásky, proto nás jeho láska žene vpřed, pudí nás. Nutká nás, abychom dávali, abychom šli, abychom pracovali. Za to jsme Bohu vděční.

- 9. Co je podle slov ap. Pavla důsledek toho, že máme „poklad tento v nádobách hliněných“? 2 Kor 4, 7–11.

Vše, co člověk pro Pána vykoná, je tedy „z moci Boží, a ne z nás“. Tak se zjevuje i „život Ježíšův na těle našem“.

- 10. Co víme o službě, k níž jsme byli povoláni? 2 Kor 5, 18–20.
- 11. Jak může člověk vykonat toto „dílo smřění“? Fil 2, 5.

„Smýšlejte tak, jak smýšlel Kristus,“ praví jiné překlady.

12. Může mít posvěcený člověk dojem, že máme ještě dost času na zvěstování evangelia hynoucímu světu? 2 Kor 6, 1. 2.

Kéž by se lid Boží snažil přiblížit se k hynoucím hříšníkům, aby jim ukázal cestu svatosti a aby pomocí modliteb a proseb získal každý věřící alespoň jednu duši pro Krista! Jaký to vznešený úkol.

Bůh od nás žádá pouze to, abychom se mu odevzdali, aby si nás mohl použít podle své vůle. Dokud se mu neposvětime, nebudeme šťastní, užiteční ani úspěšní v žádné práci.

5. Oživení církve (Ef 4, 11–13).

Všechny tyto Boží dary stávají se v církvi Boží silou a mocí. Každý člen má za úkol vést „Kristovo tělo“ k vyšší zkušenosti, k míře „postavy plného věku Kristova“.

13. K jakému cíli má církev neúnavně spět? 2 Tes 1, 11. 12.

Zákon života zní: Dávej, a získáš. Církev, která dává, pracuje a roste, nemá tolik problémů.

Církevní dějiny ukazují, že církev byla nejživější tenkrát, když misijně pracovala. Nedostatek lásky znamená nedostatek horlivosti a vznik těžkostí. Viz Zjev 2, 4.

14. Jaký lék může vyléčit duchovní spánek církve? Zj 3, 18–20.

Církev potřebuje rozsáhlou činnost a hloubku duchovního života. Nejlepším lékem pro církev není kázání a mluvení, nýbrž plán práce pro každého. Zařadíme-li malomyslné do práce, zapomenou záhy na svou skleslost. Slabí se posilní, neučení získají rozhled, a všichni se naučí předkládat pravdu v Ježíši Kristu.

Jakmile se úplně, celým srdcem odevzdáme do Kristovy služby, uzná Bůh tuto okolnost a dá nám neomezený dar svého Ducha. To se však nestane, dokud se větší část členů církve nezapojí do Boží práce.

6. Růst křesťanského charakteru (Ef 4, 15).

„Rosťme v toho všelijak“ (dle jiného překladu „Rosťme ve všem“). To poukazuje na duchovní růst.

Jako strom zapouští kořeny hluboko do země, aby načerpal výživu a vláhu, tak rostoucí dítě Boží čerpá od Krista životnost a sílu. Spojení s Kristem je podkladem růstu i jeho důsledkem. On je hlavou všech lidí, je hlavou i církve.

„Mluvte pravdu v lásce“ — to souvisí s dobrými skutky, poněvadž obojí způsobuje Kristus svým životem ve věřících.

Jaký má být křesťan v nezištné službě?

15. Jak popisuje apoštol skutky křesťana? 1 Tes 1, 3.

16. Co dává Kristus všem lidem? Mar 13, 34.

17. Kterým známým podobenstvím zdůraznil Kristus nutnost křesťanské služby v zájmu rozvoje charakteru? Mat 25, 14—30.

Sobectví a samolibost potlačí nesmírně rychle duchovní život člověka. Ti, kteří se starají jen o sebe a nečbají na ostatní, za něž Kristus také dal svůj život, nejedí chléb života, ani nepijí vodu ze studnice spasení. Jsou vyschlí, bez mízy, jako strom, který nemá ovoce.

7. Závěrečné otázky.

1. Správně či nesprávně: Je možno žít v souladu s Otcem asi tak, jako žil Kristus.

2. Kdo cítil, že musí kázat evangelium? Marek, Tomáš, Jan, Pavel, Timoteus, Petr.

3. Nebesa pomínou, a --- --- --- se.

4. Tak smýšlejte, jako - - - - -.
5. Správně či nesprávně: Prvotní církev si uchovala první lásku.
6. Osud neužitečného služebníka: Pán mu prominul, odpustil, uvrhnul ho do vnější temnoty, dal mu druhou příležitost.

Odpovědi: 1. správně 2. Pavel 3. pomínou, živlové páliivostí ohně rozplynou se 4. Ježíš Kristus 5. nesprávně 6. uvrhnul ho do vnější temnoty.

---

8. úkol — dne 19. srpna 1972

Způsoby misijní práce

Zákl. verš: Jan 14, 12.

Kapitoly 14. 15. 16 a 17. v evangeliu Jana zaznamenávají zřejmě nejdelší kázání Spasitele v podobě pohovoru. Povšimněme si některých důležitých bodů:

- A. Učedníci si představovali zcela jinak jeho odchod. Kristus odcházel ze zcela opačného důvodu, než jak se učedníci obávali. Nebyl to odchod nadobro. Šel jim postavit příbytky, a oni měli zatím vytvářet svůj charakter dle Ježíšova vzoru.
- B. Ježíš je opětovně ujišťuje, že po jeho odchodu přijde Utěšitel. Jan 14, 16. 18. 26; 16, 7. 8. 13. 14.
- C. Zdůrazňuje jednomyslnost s Bohem Otcem i Synem (15. kap); modlí se, aby učedníci byli jednotní mezi sebou, posvěcení slovem Božím a zdokonalení (17. kap).
- D. Řekl jim: „Pozůstaňte v Jeruzalémě“ (Luk 24, 49).

1. Vzdělám církev svou (Mat 16, 18. 19).

Slovo „církev“, jež Kristus ve čtyřech evangeliích užívá, má dva významy; zde se setkáváme s prvním. Druhý je u Mat 18, 17.

Překlad řeckého slova ekklesia „církev“, znamenal původně shromáždění občanů, kteří měli řešit občanské záležitosti. Septuaginta překládá toto slovo výrazem „synagoga“ nebo „církev“ jakožto „shromáždění“ (sejití lidí).

Křesťané slovem ekklesia vyjadřovali běžně místo bohoslužby anebo skupinu věřících. U Mat 18, 17 („pověz církvi“) představuje „církev“ místní společnost věřících. U Mat 16, 18 („na této skále vzdělám církev svou“) je představena církev všeobecně jako celek.

1. Co nebo kdo tvoří základ církve ve světě? Ef 2, 19–22.
2. Co bylo také posláním Mesiáše podle proroctví? Luk 7, 22; 20, 1. Srov. Iz 61, 1–3.

Církev byla založena na živé Skále, v přítomnosti Boží a před všemi nebeskými bytostmi, i před neviditelnou armádou mocí temna. Skalou je on sám, Kristus, který byl za nás zraněn a usmrcen. Pekelné brány nezmohou nic proti církvi, postavené na tomto základě.

Pán Ježíš věnoval více času pomáhání nemocným než kázání. Vyhýbal se rovněž tzv. lepší společnosti. Neměl rád pochybování. Nesl evangelium raději chudým.

2. Položení základu (Mat 10, 1. 5. 6; Luk 10, 1).

Ježíš dal moc svým dvanácti učedníkům, řekl jim však, že mají jít ke ztraceným ovcím z domu izraelského. Ti, kteří vždy skládali naději v Mesiáši, měli mít přednostní příležitost přijmout Ježíše Nazaretského. Když byli tito učedníci na cestách, vybral si jako společníky dalších 70 učedníků. Tito se rovněž vydali na cesty, nedostali však příkaz, aby nešli k pohanům. Ve skutečnosti šli v první řadě do samských měst.

3. Jaké zaslíbení obdrželi všichni učedníci ohledně své budoucí práce? Jan 14, 12.
4. Jak sladíme dva příkazy, jež učedníci obdrželi? (Jeden, aby šli do celého světa. Druhý, aby čekali v Jeruzalémě na moc shůry.) Mar 16, 15; Luk 24, 49; Sk 1, 4.

Co měl Pán Ježíš na mysli, když prohlásil: „Větší skutky nežli tyto činití budete?“ Myslil a) odlišné poselství, b) lepší organizaci, c) lepší vzdělání, d) zdokonalené metody, e) lepší příležitosti, f) rozsáhlejší uplatnění ve větším světě.

5. Zakusí dnešní církev větší projev moci než o letnicích? Zj 18, 1.

3. Malé začátky (Sk 2, 1. 4. 41. 47).

Toto velké vylití Ducha sv., a v důsledku toho obrácení velkého množství duší bylo naplněním Kristových slov z Jan 14, 12.

6. Které proroctví se těmito událostmi ještě naplnilo? Joel 2, 28. 29; Sk 2, 16.

Řekli byste podle zprávy ze Sk 2, 8–11, že všech těchto 3000 obrácených bydlelo v jednom městě? Tento velký zástup se rozrostl „asi na 5000 lidí“. Tento místní vzrůst vyvolal protivenství a pronásledování.

7. Proč byli zvoleni diakoni? Sk 6, 1–7.
8. Můžeš uvést nějaké důvody, proč přišlo na prvotní církev pronásledování? Sk 8, 1.

Vliv Ducha svatého se v době patriarchální projevoval často velmi výrazně, nikdy však v plnosti. Učedníci uposlechli Spasitele, a modlili se o Ducha sv. Spasitel se v nebesích za ně přimluvil. Žádal o dar Ducha, aby jím naplnil své učedníky. Duch svatý pro ně učinil to, co by

sami nedokázali ani za celý život. Nyní mohli zvěstovat pravdy evangelia všude; vždyť ovládali řeč těch, pro které pracovali. Od té chvíle byla řeč učedníků čistá, prostá a přesná, ať už mluvili ve své mateřštině anebo cizím jazykem.

4. Rozmach církve (Sk 9, 15; 10, 45).

Když si Bůh vyvolil Saule jako nádobu vyvolenou, která má „nésti jméno Boží před pohany“, nastává přelom: objevuje se muž, který je v posledních 16 kapitolách Skutků apoštolských středem pozornosti. Zřejmě se obrátil záhy po ukamenování Štěpána.

Saul si s hrůzou uvědomil, že Štěpán byl obětován s jeho souhlasem. Činil pokání, a byl ochoten učit se od těch, kterým Bůh svěřil hlásání pravdy. Podle Sk 9, 26 vidíme, že učedníci byli vůči němu nějaký čas zdrženliví.

9. Proč byli věřící pojmenováni křesťany poprvé v Antiochii? Sk 11, 24–27.

10. Ti horliví pracovníci v Antiochii byli ustanovení kazatelé nebo laici? Sk 13, 1.

Pavel odešel z Jeruzaléma do Sýrie a do Celicie. Gal 1, 21. 23. Barnabáš ho našel a přiměl ho, aby se s ním vrátil do Antiochie. Oba učedníci pracovali svorně po celý rok. V Antiochii byli věřící poprvé označeni jako křesťané, doslova: Kristovci. Dostali tento název proto, že Kristus byl hlavním tématem jejich kázání a učení.

5. Vyslání Pavla (Sk 13, 2. 3).

Ve Skutcích čteme o Filipově misijní práci v Samaří (Sk 8, 5–13) a o habešském komorníkovi (Sk 8, 26 až 40), o Petrově návštěvě v Cesarei (Sk 10, 23–48) a o věřících, kteří se po Štěpánově smrti rozptýlili a kázali (Sk 8, 1. 4). Všechny tyto události podporovaly rozvoj

horlivé, misijní církve. Ale 13. kap. Skutků uvádí nás do významné Pavlovy misijní práce mimo svět židovský.

Tím se středisko činnosti přenáší i do Antiochie, a od této chvíle se setkáváme převážně s křesťanskou církví z pohanů.

11. Kteří dva mužové byli vysvěceni a vysláni jako první k pohanům? Sk 13, 2. 3.

Přibližně během deseti let došlo k zakládání sborů ve čtyřech provinciích říše. Jednalo se o novou činnost. Je možné, že do některých krajů se zprávy o křesťanství dostaly vlivem letnic? Sk 2, 9—11.

12. Byly velké misijní cesty předem plánovány, anebo byly nahodilé? Sk 16, 6. 7.

13. Co řekl Pavel o svém kázání? Řím 15, 19. 23.

Proč začalo velké adventní misijní hnutí teprve koncem 18. století?

Bratři věnovali v letech před r. 1792 malou pozornost práci zahraniční misie. Nevznikaly nové společnosti, a pouze ojedinelé církve se pokoušely šířit křesťanství v pohanských zemích. Ale koncem 18. století došlo k nápadným změnám.

6. Pavlovo poselství a jeho metody (1 Kor 2, 2; Ef 3, 7. 8; 1 Kor 9, 16; 2 Tim 1, 11).

Pavel psal především sborům, které založil. Jeho dopisy obsahují rady pro všechny věřící a spolupracovníky. Pojednávají o učení, organizaci, o lidských vztazích, o odpadnutí, o odboji atd. Tak se působením Ducha svatého staly tyto dopisy čili epištoly zdrojem vedení a usměrňování pro všechna příští pokolení.

14. Jaké dary dal Pán své rostoucí církvi? 1 Kor 12, 28; Ef 4, 11—13.

15. Domníval se Pavel, že založením a zorganizováním sboru jeho práce končí? Tit 1, 5.
16. Do jaké míry se apoštol přizpůsoboval lidem, pro které působil? 1 Kor 9, 22.
17. Čeho docílil Pavel filosofickou debatou v Aténách? Mělo to úspěch? Pokračoval ve filosofických diskusích, nebo se omezil na jasné hlásání pravdy? Sk 17, 21—33.

Bůh, který si místo umučeného Štěpána vyvolil Saule, byl mocnější než satan. Saul měl kázat, pro jeho jméno trpět a hlásat široko daleko zvěsti o spasení v Ježíši Kristu.

Takový byl způsob jeho práce — přizpůsoboval se, aby získal duše pro Krista.

7. Závěrečné otázky.

1. Učedníci měli být Kristovými svědky. Může svědek měnit své výpovědi?
2. Doplň: „Ale pozůstaňte tuto v městě ---“
3. Kolik jazyků bylo zastoupeno mezi posluchači o letnicích?
4. Antiochie se stala střediskem prvotní církve, poněvadž
  - a) tam byli vynikající vedoucí bratři,
  - b) pronásledování v Jeruzalémě to nedovolovalo,
  - c) to bylo strategické umístění,
  - d) měla důležité postavení v římské říši,
  - e) tam byli obrázení pohané.
5. Správně či nesprávně: Když došlo k vysvěcení Pavla a Barnabáše, byl Barnabáš na druhém místě.
6. Doplň: „Vším jsem ---, abych některé ---.“

Odpovědi: 1. nemůže 2. Jeruzalémě 3. mezi shromážděnými byly zastoupeny všechny známé cizí řeči, EGW: Skutkové apoštolů 4. z mnoha uvedených důvodů 5. nesprávně 5. vším, získal.

Nepochopení misijní činnosti

Zákl. verš: Žid 11, 36—40.

Z těchto veršů poznáváme, jak se zlé mocnosti stále stavěly proti poselství, které Bůh lidstvu přinášel. Můžeme to shrnout:

- a) Satan chce získat svět proti Bohu.
- b) Satan používá způsoby, které Bůh nemůže volit.
- c) Čím více se čas nachyluje a blíží se závěr, roste satanův hněv proti Božímu lidu.
- d) Když selže vše, snaží se satan pomocí extremistů a fanatiků církev rozdělit a zmást.

Rozhodující je vždy věrnost Bohu a jeho zákonu. Ohniskem této věrnosti je trojandělské poselství, proto musí právě toto poselství zakusit největší protivenství. Zj 12, 17; 14, 6—12.

1. Prvá rodina (Žid 11, 4).

Slova „lepší obět“ dokazují, že Kain a Ábel částečně věděli, co Bůh od nich žádá. Rodiče jim vyprávěli smutný příběh hříchu a seznámili se i s radostnou zvěstí o budoucím Vykupiteli.

1. Mělo Kainovo zaměstnání vliv na jeho sklon ke hříchu? 1 Moj 4, 1—5.
2. Z čeho vidíme, že Kain se dobrovolně rozhodl pro nesprávné jednání? 1 Jan 3, 12.

Kain a Ábel představují dva typy lidské rodiny. V nich pokračoval boj mezi dobrem a zlem za hranicemi ráje.

Zavraždění Ábela bylo první ukázkou nenávisti mezi

hadem a semenem ženy, jak to Bůh řekl — mezi sata-
nem a jeho poddanými a mezi Kristem a jeho následov-
níky.

Ábel pochopil vznešené zásady vykoupení. Cítil, že je
hříšný. Přinesl zabitou oběť, obětoval život zvířete na
důkaz, že uznává požadavky zákona, který přestoupil.
Prolil krev předobrazně na budoucí oběť Kristovu. Kain
měl právě tak možnost jako Ábel poznat tyto pravdy
a přijmout je.

Mezi lidmi jsou dvě třídy lidí — ti, kteří spoléhají na
stanovenou oběť za hřích a ti, kteří se odvolávají na
vlastní zásluhy.

2. Noe a starozákonní proroci (Žid 11, 7).

Tento verš řadí Noema mezi slavné hrdiny víry, uve-
dené v Novém zákoně.

3. Jak důkladně se zabývá Starý zákon hlavními udá-
lostmi Noemova života? 1 Moj 5, 28 — 9, 29.
4. Uznává Nový zákon zprávu o Noemovi a o potopě jako
historickou skutečnost? Mat 24, 37—39; Luk 3, 36;
17, 26. 27.

Co bychom si měli zapamatovat o Noemovi kromě toho,
že vystavěl obrovský koráb?

Matuzalém, Noe a mnozí jiní se snažili ve zkaženosti
své doby udržovat poznání o živém Bohu a zastavit zá-
plavu nemravnosti.

Matuzalém a ostatní, kteří uvěřili poselství Noemovu, ze-
měli ještě před potopou a byli uznáni jako věrní.

5. Co podle Ježíšovy výtky učinil lid s proroky? Mat 23,
37.
6. Jak byli přijati služebníci v podobenství o hospodáři?
Mat 21, 35. 36; srovnej Řím 11, 3.

Opakovalo se nepochopení Noema a jeho poselství také
ve dnech, kdy kázal Spasitel?

Farizeové stavěli prorokům hroby a zdobili je, říkajíce: „Kdybychom my žili za dnů našich otců, nepřipojili bychom se k nim v prolévání krve Božích služebníků.“ — Mělo by nám to otevřít oči, abychom poznali, jak satan dokáže svádět mysl, která se odvrátí od světla pravdy.

3. Nepochopení Kristova poslání (Iz 53, 3).

Pro lid staré smlouvy to bylo záhadné proroctví, zvláště když očekávali velkého vysvoboditele. I pro habešského státníka to byla tajemná kapitola, dokud ji Filip nevyložil jako obraz na Ježíše Krista. Sk 8, 35.

Lid Boží zavrhoval poselství proroků. Posléze zavrhli i Mesiáše, a Bůh je proto jako vyvolený národ zavrhnul.

7. Je to v souladu s výtkou, kterou Kristus udělil lidu své doby? Mat 23, 29—33.
8. Jak přirovnal Pán Ježíš určité lidi své doby k vrahům proroků? Mat 23, 31 (srov. Luk 11, 47—51).
9. Proč stavěli lidé pomníky na počest umučených proroků? Luk 11, 47.

Když Židé nepřijímali poselství proroků, nemohli je ani uctívat. Bylo však nanejvýš jednoduché oslavovat proroky po smrti, když už neplnili jejich příkazy.

10. Pochopili Ježíšovi nejbližší jeho poslání? Jan 7, 5.

I jeho matka měla o něm zkreslené představy, učedníci nechápali z velké části jeho poslání a kněží vykládali slova, která měla dokazovat Ježíšovo božství, proti němu.

11. Byli Židé zavrženi proto, že nechápali Písmo? Mar 12, 24; Mat 21, 32.

4. Utrpení Ježíšových následovníků (Mat 24, 9).

Učedníci trpěli pro Krista vždy soužení, nenávisť a mučednickou smrt. Bylo to oprávněné? Syn Boží, který krá-

čel mezi lidmi, prožil nejkřutější urážky. Lidé se mu posmívali pro jeho neochvějnou věrnost zásadám svatého Božího zákona. Nenáviděli ho bez příčiny.

12. Co bylo příčinou Štěpánovy mučednické smrti? Sk 7, 56—60.

Kněží a starší byli při tom (Sk 7, 51—53) bez sebe zlostí. Chovali se spíše jako dravá zvěř než lidé, a se skřípáním zubů vrhli se na Štěpána.

Proč byl umučen Jakub? Sk 12, 1. 2.

Dovedeme vysvětlit, proč byl Jakub sít a proč byl Petr předivně zachráněn? Sk 12, 7. 8. Anebo proč Bůh ztrestal krále Herodesa Agrippu I. r. 44 po Kr. hned na místě a proč jiní tyraní zemřeli přirozenou smrtí?

13. Co praví Pavel o svém dlouhém životě služby? 2 Kor 11, 26. 27.

Máš dojem, že Pavlův vzrušující, nebezpečný život plný těžkostí měl vliv na vyzrálost jeho charakteru?

K čemu by nás měly vést zkušenosti těchto prvých křesťanů?

Získejte z Pavlovy zkušenosti odvalu. Prožil mnoho těžkostí. Jeho úděl byl mnohem horší než náš. Ale Pavel nedopustil, aby mu něco jeho práci překazilo.

5. Pronásledování církve ostatků (Zj 12, 12).

Na kříži bylo zajištěno konečné a úplné vítězství. Nebesa nad tím jásala. Ovšem toto „Běda“ dokazuje, že církve na zemi i nadále prochází soužením.

Co vzbuzuje rostoucí hněv satanův?

Ďábel vidí, že má krátký čas. Za pomoci všech svých nástrojů se snaží lidi svádět, omámit, zaměstnat a okouzlit až ke chvíli, kdy skončí doba milosti a dveře milosti se zavrou navždy.

To dokazuje, že se ďábel před ukončením doby milosti rozzuří na poslední věřící.

14. Který verš Písma naznačuje tento hněv vůči posledním ostatkům lidu Božího? Zj 12, 17.

Máme světu přinášet přikázání Boží a svědectví Ježíše Krista.

Đábel ví, že v díle adventistů sedmého dne jsou zahrnuta proroctví o království slávy a o zákonu, který bude měřítkem u soudu. Tak jako poselství Kristova prvního příchodu ohlašovalo příchod jeho milosti, tak i poselství o jeho druhém příchodu oznamuje počátek království jeho slávy. Druhé poselství se opírá o proroctví právě tak jako první.

Kterou poslední otázku musí celý svět rozšířit?

Boj proti Božímu zákonu, který započal v nebesích, potrvá až do skonání. Všichni lidé projdou zkouškou. Celý svět se musí rozhodnout pro poslušnost či neposlušnost.

6. Co náš čeká (Jan 15, 18; 17, 14).

Poznali jsme, jak vyvolený lid Boží nepochopil Krista a nenáviděl ho až na smrt. Tuto nenávist vyvolal jeho dokonalý život.

15. Bylo rozhodnutí Kristových následovníků žít jako on ovlivňováno Kristovou předpovědí o nenávisti? 1 Petr 5, 1—8.

Když Kristus naposledy rozprávěl se svými učedníky, leželo mu velmi na srdci, aby se měli navzájem rádi. To bylo tajemství jednoty církve v boji proti zlu.

Tato láska mezi členy církve rozhodně vyvolá satanův hněv. Kristus nenaznačil svým učedníkům pohodlnou cestu (Jan 15, 18). Evangelium musí být šířeno nebojácně i za protivenství, nebezpečí, utrpení a ztrát. Ale ti, kteří toto dílo konají, jdou pouze ve šlépějích svého Mistra.

Je církev neosobní organizací anebo se skládá z jedinců, spojených v Kristu? Ef 2, 19—22. Znamená to

snad, že satan útočí na jednotlivce, aby zeslabil církev jako celek?

Zachariášovo vidění o Jozuovi (Zach 3, 1—5) a o andělu se vztahuje zvláště na zkušenost lidu Božího v závěrečných událostech velkého dne smíření. Ti, kteří zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu, pocítí hněv draka a jeho zástupů.

7. Závěrečné otázky.

1. Hledí-li Bůh na pohnutky, co bylo nesprávného na Kainově oběti?
2. Proč nebyl Matuzalém zachráněn s Noemem v korábu?
3. Proč to nebylo správné, že lidé stavěli pomníky prorokům z dřívějších dob?
4. Kdo byl prvním křesťanským mučedníkem: Štěpán, Jakub, Jan Křtitel, Pavel?
5. Víme-li, že na církev přijde pronásledování, proč se nesnažíme je přivolat, aby již skončila vláda hříchů?
6. Členové církve ostatků budou zvláště pronásledováni, protože:
  - a) myslí, že pouze adventisté budou spaseni,
  - b) věří v druhý příchod Kristův,
  - c) mají odlišnou představu o příchodu království slávy,
  - d) jsou poslušni čtvrtého Božího přikázání,
  - e) tvoří světovou církev, spjatou pouty lásky.

Odpovědi: 1. poslušnost 2. zemřel v roce, kdy byla potopa 3. bylo to pokrytectví, poněvadž přehlíželi poselství proroků. 4. Štěpán 5. církev má získávat, ne oponovat 6. d).

Peníze a misie

Zákl. verš: 1 Kor 9, 14.

Když Bůh stvořil svět a Adama s Evou, světil jim vládu nade vším. Viz Ž 8, 4—8. Budme ubezpečeni, že Bůh jako stvořitel bude člověka činit odpovědného za to, jakým způsobem provozuje svoji vládu. Podobné je to i v duchovním životě. Člověk se stal jakýmsi duchovním správcem různorodého bohatství evangelia.

Nový zákon má pro správcovství nejrůznější označení. Křesťanský kazatel jedná jako Boží správce (Tit 1; 7) a spravuje „tajemství Boží“ (1 Kor 4, 1. 2) a „rozličnou milost Kristovu“ (1 Petr 4, 10).

V dnešním úkole se omezíme na studium spravování finančních prostředků evangelia, kterých Bůh dal svým dítkám v hojnosti.

I. Správcovství ve Starém zákoně (Ž 24, 1).

Po pádu musel si člověk vydělávat na živobytí těžkou prací (1 Moj 3, 17—19). Z toho vzešlo nebezpečí, že člověk bude žít v domnění, že získává majetek vlastní silou a mocí. 5 Moj 8, 17.

Nač měl člověk pamatovat? 5 Moj 8, 18.

1. Co mělo zabránit, aby člověk nezpyšněl? 1 Moj 14, 18—20.

Tím, že člověk dává desátek, uznává, že je Božím správcem a že Bůh je majitelem všeho.

Desátkový systém sahá daleko za dobu Mojžíše. Bůh žádal už na Adamovi a pak na dalších lidech, aby obětovali na náboženské účely; teprve za Mojžíše zřídil určitý

systém. To se udržovalo po celé generace. I Abrahám dal desátek Melchisedechovi, knězi Boha nejvyššího. Táž zásada byla uznávána v době Jobově.

Myslíš, že nepadlému člověku hrozilo nebezpečí, že by zapomněl na Boha? Měl zákaz jíst ovoce ze stromu vědění dobrého a zlého připomínat člověku jeho vztah k Bohu? 1 Moj 2, 17.

2. Žádal Bůh od Izraelských více než desátek? Ž 96, 8. 9. (Kromě desátků to byly další různé dary, které tvořily více než jednu čtvrtinu příjmu Izraelských. Byly zasvěceny bohoslužbě, péči o chudé atd.)
3. Jak označuje poslední starozákonní prorok ty lidi, kteří nedávají desátky a dary anebo neplatí desátek věrně? Mal 3, 8—10.
4. Schvaloval Pán Ježíš dávání desátků a darů? Luk 11, 42; Mar 12, 41—44.

Přetvářka a lakomství ve věcech Božích jsou největšími hříchy dnešního křesťanského světa. Kdyby majetní i chudí snesli své desátky do obilnice, bylo by dostatek prostředků. Církev by nemusela zápasit s finančními problémy a mohla by podnikat dalekosáhlou misijní činnost v nejrůznějších odvětvích.

2. Co o správcovství řekl a učil Kristus (2 Kor 8, 9).

Stal se chudým „pro tebe“, „pro vás“. Teologicky řečeno to znamená, že Syn Boží se stal synem člověka, abychom se my, synové lidští, mohli stát syny Božími. To byl účel jeho vtělení.

5. Na čem je toto vše založeno? 1 Jan 3, 1a.
6. Co musí člověk učinit, aby se stal Božím synem? Jan 1, 12.

Kristus dal člověku sebe, a člověk dává Kristu své srdce, věří v něho. To je základ pravého životního správ-

covství. Na těchto „těžších“ věcech je založeno naše spravování majetku.

Co řekl Kristus jednomu mladému muži, když se měl prakticky křesťansky projevit? Mat 19, 16—22. Jakého požehnání by se mu dostalo, kdyby uposlechl rady Páně?

Boží plán desátkového systému je krásný ve své prostotě a vyrovnanosti. Všichni se jím mohou řídit s vírou a odvahou, protože je to plán božského původu. Je nanejvýš jednoduchý a prospěšný a i nejprostší člověk jej může pochopit a provádět. Všichni mají mít pocit, že mohou přispívat k šíření evangelia. Každý muž, každá žena i mladý člověk se mohou stát Božími pokladníky a mohou plnit požadavky, které jsou na pokladnu kladeny.

3. Správcovství prvotní křesťanské církve (1 Kor 9, 14).

Pán Ježíš vyjádřil tutéž myšlenku o podpoře služebníků evangelia u Mat 10, 10 („hoden jest dělník pokrmu svého“ a u Luk 10, 7 („hoden jest dělník mzdy své“).

Toto křesťanské pohostinství se přeneslo i do organizované křesťanské církve, a přinášený desátek sloužil rozvoji díla.

7. Jak nenápadně schvaluje ep. k Židům dávání desátků? Žid 7, 8.

8. Kterými slovy ukazuje Pavel, že pracoval pro záchranu duší, ne pro peníze? 1 Kor 9, 13—18.

Nedostával za svoji práci plat, ačkoli měl na to jako kazatel evangelia právo. Tím dokázal, že se mu jednalo o duše, ne o peníze.

9. Jak naznačil, že dostával podporu odjinud než z Korintu? 2 Kor 11, 8. 9.

10. Proč později Pavel omlouval korintskou církev? 2 Kor 12, 13. Zřejmě měl dojem, že se připravili o požeh-

nání tím, že ho nepodporovali. Ochotná církev není sobecká a lakomá!

11. Pořádaly novozákonní sbory četné sbírky? Řím 15, 26. 27 (na chudé); Sk 24, 17 (almužny a oběti na nejrůznější účely); 1 Kor 16, 1–4 (dary prvního dne pro potřeby v Jeruzalémě)!

Čemu nás učí osud Ananiáše a Zafiry?

Pán Bůh dal tento varovný signál pro všechny příští generace. Chtěl totiž ukázat nejen prvotní církvi, jak nevádí lakomství, podvod a přetvářku.

4. Láska k hynoucím a potřebným vede k obětavosti (2 Kor 5, 14).

Ve 2 Kor 4, 7 mluví Pavel o poznání evangelia jako o „pokladu v hliněných nádobách“. Má-li naše poznání o Kristu sloužit jiným, musíme mít „Kristovu lásku“.

12. Z jaké pohnutky pracoval Kristus? Jan 3, 16; 2, 17.
13. Jak vyjádřil Pavel, že je správcem evangelia? Řím 1, 14.

Uveď příklady, v kterých Pavel jmenuje určité skupiny lidí, o jejichž záchranu usiloval. Na příklad:

Řím 1, 14 — Řekové, barbari (dle jiného překladu),

Řím 9, 2. 3 — „bratři svých, příbuzných podle těla“,

Řím 10, 1 — Izrael,

Řím 11, 13. 14 — pohané,

1 Kor 9, 22 — všechněm jsem vším,

Když se cele posvětime Božímu dílu, budeme přinášet i finanční prostředky?

Pavel nedával bratřím v Korintu žádný příkaz. Poukázal jim na potřeby sboru v Jeruzalémě a ukázal, co dali jiní, kteří neměli tolik předností a možností jako Korintští. Uvedl příklad jiných, aby je přiměl k dávání.

Ze srdce, podrobeného Kristově lásce, bude přirozeně vyvěrat láska, soucit a něžnost k ostatním.

5. Misie a správcovství (Řím 10, 14. 15).

Pavel mluví v této kapitole o tom, že všichni lidé mají mít možnost záchrany. Uvědomíme-li si, že žijeme v poslední době, máme jako adventisté s. d. odpovědnost za evangelizaci celého světa.

Zanedlouho budou živí i mrtví souzeni podle skutků, které činili v těle. Měřítkem u soudu bude Boží zákon. Musí být proto varováni; Boží zákon musí být obhájen, a lidé se v něm musí vidět jako v zrcadle. K tomu je zapotřebí mít prostředky. Doba je taková, že peněz není nazbyt; ale pravda se musí rozšířit a potřebné peníze musí plynout do pokladny.

Vzpomínáte si, která Kristova podobanství se vztahují na hodnoty, na peníze, na vydání, na vklad (investici), správu, ochotu, nezištnost? Například: „Skrytý poklad“ (Mat 13, 44); „Drahá perla“ (Mat 13, 45. 36); „Bohatý blázen“ (Luk 12, 16–20). Můžeme se modlit k „Pánu žně, aby vyslal dělníky na vinici“ a přitom bychom chtěli na Božím díle šetřit?

14. Co měli věřící za apoštola Pavla činit pro kazatele slova? 2 Tes 3, 1. 2.
15. K čemu nabádal Ježíš všechny věřící? Mat 10, 8b.
16. Jakou odpovědnost mají naše sbory vůči misionářům a za všechna další odvětví díla? 1 Kor 9, 7–14.

Neměli bychom si raději odřici některé zbytečnosti, abychom měli dost darů do Boží pokladny? Nechtěli bychom více podporovat šíření pravdy v misijních polích i v našich krajích?

6. Odměna správcovství (1 Kor 3, 8. 9).

Adventisté usilují o záchranu lidských duší proto, že jim to přikázal sám Spasitel (Mat 28, 18–20). Vede je k tomu i trojandělské poselství ze Zj 14, 6–12.

Chceme-li být „Božími pomocníky“, musíme se ve styku s lidmi chovat bohabojně.

17. Jakou odměnu může misionář čekat zde i na věčnosti? Mar 10, 28—30.
  18. Podle čeho odměňuje Bůh své služebníky? Luk 6, 38.
  19. Kdo nám dává hojnost všeho pro život? 1 Tim 6, 17b.
  20. Která zásada se uplatňuje v dávání křesťana? V čem má Bůh zalíbení? 2 Kor 9, 6. 7.
  21. Co Pán Bůh oceňuje více: velikost obnosu nebo pohnutku, proč dávám? Mar 12, 42—44; Luk 21, 2—4.
- Jak má dnešní doba a blízký příchod Kristův ovlivnit naši činnost a obětavost pro dílo Boží?

Lid Boží musí vykonat velikou úlohu; dílo se musí ještě velmi rozrůst. Než Pán Ježíš přijde, musíme vyvinout mnohem horlivější úsilí.

7. Závěrečné otázky.

1. Kolik procent příjmu obětovali Izraelští ve Starém zákoně na podporu chrámu a na dobročinnost? 40, 30, 25, 20?
2. Přestože Nový zákon nedává v tomto směru výslovný příkaz, je tato zásada vhodná i dnes?
3. Kdo podporoval Pavla v misijní práci v Korintu?
4. Nestačilo by, kdyby každý dával pro církev a na její různorodou činnost ze svého přebytku?
5. Uveď některá Kristova podobenství, která se týkají peněz a jejich využití.
6. Uveď výsledky křesťanské obětavosti!

Odpovědi: 1. 25 % i více 2. rozhodně 3. většinou si vydělával sám 4. Sobecká lidská přirozenost by spotřebovala vše pro sebe, a přebytek by vlastně nikdy nevzniknul. 5. O obdělávání půdy, o drahé perle, o vinnici, o hřivnách, o bohatém bláznu atd. 6. větší duchovnost, nezištnost, nesobeckost, blahobyť věřících, zdokonalování svatých, získané duše pro Pána.

Misijní činnost kazatele

Zákl. verš: 1 Petr 2, 9.

Petr psal své generaci po letnicích, kdy se na jedno kázání obrátilo více lidí než za všechna léta Kristovy pozemské služby. Byli „rod vyvolený“ a viděli počátky rozvíjející se křesťanské církve. My jsme také rod vyvolený, věřící, kteří máme za úkol rozšířit dílo Boží tak, aby Pán Ježíš mohl brzy přijít podruhé.

Lid Boží je královské kněžstvo. Má sloužit světu, který očekává soud; má být uprostřed hříšného lidstva národem svatým. Neměli bychom se proto mimořádně posvětit?

1. Církev jako tělo (1 Kor 12, 12—14).

V této kapitole se dočítáme, že církev je Kristovým tělem, a že duchovní dary usnadňují působení církve ve světě.

1. Kdo je hlavou tohoto těla? Kol 1, 18.

Mezi Kristem a jeho církví je velmi úzký a posvátný vztah. On je ženich, církev je nevěsta. On je hlava, církev tvoří tělo. Kdo chce být spojen s Kristem, musí mít také spojení s církví.

Nový zákon mluví pouze o jedné církvi, která však má mnoho členů. Všichni členové mají být věrni Ježíši Kristu, a jako údy jednoho těla mají o sebe navzájem pečovat. Čti 1 Kor 12, 12—26.

Církev má být naplněna duchovní mocí a má být ovládnána Duchem svatým.

„Hlavou každého člověka je Kristus.“ Bůh, který Spasitele ustanovil nade vším, učinil ho hlavou církve, která

je jeho tělem. 1 Kor 11, 3; Ef 1, 22. 23. Církev je postavena na Kristu jakožto svém základu. Pán je její hlavou, které má být poslušna. Nemá stavět na lidech, ani se nemá dát jimi ovlivnit.

2. Církev jako duchovní matka (Mar 3, 32—35).

Nový zákon mluví občas jako o ženě (Iz 54, 5. 6; Jer 6, 2). Odpadlá církev byla připodobněna ženě nečisté (Jer 3, 20; Ez 23, 2—4). Nový zákon postupuje stejným způsobem (2 Kor 11, 2; Ef 5, 25—32; Zj 17, 1—3).

Který symbol církve uvádí Jan ve Zjevení? Ve Zj 12, 1 představuje žena pravou církev.

Lid Boží, označený symbolem svaté ženy a jejích dětí, byl vždy ve značné menšině. V posledních dnech zůstal pouhý ostatek. Jan o nich praví, že „zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu.“

2. Čím znázorňuje Pavel vztah mezi Kristem a církví? 2 Kor 11, 2; Ef 5, 23—25.

„Bůh je manželem své církve. Církev je nevěsta, Beránkova žena. Každý upřímný věřící tvoří součást Kristova těla. Proto nezapomínejme, že jsme členy Kristova těla.“ (7 BC, 972.)

Křesťané mají symbolicky dvoje rodiče. Za prvé jsme zrozeni jako synové a dcery Boží, dále se nás ujímá matka-církev, která nás má ve své péči.

3. Má místní sbor právo za určitých podmínek vyloučit členy? Mat 18, 17. 18.

4. Kde můžeme najít duchovní společenství s Kristem? Zj 1, 13. 20.

Všichni, kteří přijímají Krista vírou, jsou s ním spjati poutem, které je silnější než pouto příbuzenské.

3. Účel vedení (Ef 4, 11—14).

V 1 Kor 12, 28 mluví Pavel o určitých duchovních darech, které Bůh dal církvi. Ef 4. kap. mluví o účelnosti těchto darů: 1. k zdokonalení svatých v církvi, 2. k usměrnění díla služby, 3. k osvětlení celé církve, 4. aby charakter svatých zrál a rozvíjel se.

5. Čím má být církev podle slov ap. Petra? 1 Petr 2, 9.

Není to přirozený důsledek, že znovuzrozený člověk se stane vstupem do církve součástí tohoto vyvoleného lidu, královského kněžstva? Je dílo Boží vykonáváno převážně společným svědectvím církve či osamělých členů? — Církev má vykonat a splnit úkol, který nesplnil starý Izrael — má představit světu Boží charakter (Mat 28, 19; Řím 2, 28. 29; Gal 3, 28. 29; Ef 2, 8—22; 1 Petr 2, 5—10) a připravit se na návrat svého Pána (1 Kor 1, 7. 8; 2 Petr 3, 14; Zj 14, 5 atd.).

Když Spasitel vysílal své služebníky, dal lidem dary, které mají sloužit hlásání zvěsti o životu věčném. Bůh chce tímto způsobem svůj lid dnes rovněž zdokonalit v poznání a v pravé svatosti.

4. Osobní odpovědnost (Mat 21, 28).

Pouze Matouš zaznamenává podobnost, v kterém Otec praví svým dvěma synům, aby pracovali na jeho vinici. Odpověď je příznačná. Kněží a starší (21, 23) museli dát přednost prvému synu, který zprvu nechtěl otci pomoci, ale pak si to rozmyslil a uposlechl.

Znamenali-li tento syn publikány, jež farizeové nenáviděli, a představovali-li druhý syn náboženské vůdce národa, jaké duchovní poučení si z toho můžeme vzít?

Předně, že lidé stavění v církvi do popředí nemají automaticky nárok na spasení. Za druhé, že obrátí-li se lidé hříšní jako publikáni, a uposlechnou-li Boží výzvy, stávají se příslušníky Božího království i přes svou hříšnou minulost.

Publikáni byli velmi nemravní. Ale když přišel Jan

• poselstvím o pokání a o křtu, přijímali jeho poselství a dali se pokřtít.

Nevolá Bůh i nás, dnešní svoji církev: „Jdi dnes do práce?“ Církev je Božím nástrojem, který má lidem sloužit ke spasení. Je zde proto, aby sloužila a aby šířila světu evangelium. Členové církve, ti které Pán povolal ze tmy do svého předivného světla, mají vyzařovat jeho slávu.

Bůh nikdy neměl v úmyslu vynechat laické členy církve, kteří mají pracovat v jeho díle. Každému členu platí Ježíšův příkaz: „Jdi, pracuj na mé vinici.“

5. Práce členů (Mat 5, 14).

Když se Ananiáš, který byl učedníkem Pána Ježíše v Damašku, stal nositelem Boží zvěsti pro Saule z Tarsu, ukázal nám, jak bychom měli jednat i my. Spasení je jako sluneční svit. Náleží celému světu. Čteme, že církev má šířit světlo nebes těm, kteří jsou v temnotě omylů a hříchů.

6. Máme všichni věřící bez rozdílu jít a „rozsévat“ slovo Boží?

7. Jak zní poslední slova Ježíše Krista k učedníkům před nanebevstoupením? Sk 1, 8; srov. Luk 24, 47. 48.

6. Odměna jednotlivců (Mar 10, 29. 30).

Podobné myšlenky vyjadřují zhruba i verše u Mat 19, 29 a Luk 18, 29. 30. Proč sloužíme Kristu?

Ježíš neřekl prvému muži, který ho následoval: „Půjdeš-li za mnou, dám ti . . .“ Přinášel pravdu, a pak prohlásil: „Následuj mne!“ (Mat 4, 19.) Ježíš upozorňoval, že následování způsobí pronásledování a těžkosti. Mat 5, 10; 8, 20. Prohlásil, že jeho následovníci musí nést kříž. Mat 10, 38.

Záleží na tom, kolik vykonáme, nebo na tom, v jakém duchu to činíme? Bůh oceňuje hlavně to, v jakém duchu pro něho pracujeme.

Pracujeme pro odměnu anebo proto, že milujeme dílo Boží?

Kristus dá svým věrným konečnou, velkou odměnu teprve při svém druhém příchodu; ale upřímná služba pro Pána přináší odměnu již v tomto životě. Snad ani nemáme možnost vidět výsledky své námahy; přesto nacházíme v této práci požehnané zadostiučinění.

8. Co tvoří největší odměnu křesťanské služby v tomto životě? 1 Tes 2, 19. 20; srov. Mat 25, 21. 23.

Přestože pracujeme v první řadě z lásky, můžeme také počítat s konečnou odměnou? Žid 11, 24—26.

7. Závěrečné otázky.

1. Uveď různé druhy církevní správy.
2. Kdy jediné můžeme usilovat o bratrství mezi lidmi?
3. V jakém smyslu můžeme mluvit o laických členech církve jako o „královském kněžstvu“?
4. Jak se uplatní podobenství o dvou synech dnes?
5. Věděl Mojžíš o konečné odměně sloužení Bohu či nevěděl?

Odpovědi:

1. Např. církev římsko-katolická má autoritativní systém. Začíná papežem, jde přes kardinály, arcibiskupy, biskupy až ke kněžím. Většina protestantských církví má organizační formu reprezentativní, kde autorita církve spočívá na členech církve.
2. Uznáme-li Boha jako Otce.
3. Člověk má přímý přístup k trůnu milosti a stává se také nástrojem, který se snaží smířit jiné lidi s Bohem v Kristu Ježíši.
4. Nesmíme lidi soudit, neboť ti, kteří se zpočátku staví k evangeliu hluše, mohou se někdy stát nejlepšími následovníky Ježíše Krista.
5. Ano. Bůh posuzuje podle pohnutek. Odměna je věc vedlejší.

Misionáři

Zákl. verš: Jan 17, 18.

Evangelista Jan uvádí řecké slovo apoštol (vyslání, posel) pouze jednou, a to u Jana 13, 16, kde je přeloženo výrazem „posel“. Nepřímo se to vztahuje na dvanáct učedníků. U Jana 17, 18 je slovo „poslal“ odvozeno v řečtině z téhož slova, které my překládáme jako apoštol.

Při uvažování o poslání evangelia musíme mít na zřeteli jasně dvě skutečnosti — že jsme členy Boží církve ostatků a že nám Bůh přikázal, abychom zvěstovali světu jeho poslední záchranné poselství.

1. Boží církev chrámem (Ef 2, 19—22).

Pamatujme si tři skutečnosti, týkající se křesťanské církve: 1. Je to dům Boží (1 Tim 3, 15). 2. Její základ položili proroci a apoštolové (Ef 2, 20). 3. „Základním úhelným kamenem“ je Kristus. On drží pohromadě rozličné části duchovního domu, dává mu tvar a sjednocuje jej.

Živé kameny křesťanské církve byly vytesány ze světa Židů a pohanů. Pavel nabádá věřící, aby dbali pečlivě toho, jak „na něm staví“ (1 Kor 3, 10).

1. Co praví Petr o domě Božím? 1 Petr 2, 5.
Povšimněme si podobnosti veršů 1 Petr 2, 5—8 a Ef 2, 19—22.
2. Stává-li se každý věřící knězem, musí přinášet oběť? Žid 8, 3. Srov. Zj 20, 6.

Obraznou řeč, podle níž jsou členové církve kameny ve stavbě nebo staviteli, nalzáme i ve Starém zákoně:

Ž 144, 12: „synové jako štípkové ... dcery jako uhelní kamenové.“

Iz 60, 10: „I vystavějí cizozemci zdi tvé.“

Zach 6, 15: „Nebo dalecí přijdou a budou stavěti chrám Hospodínův.“

Nebesa žasnou nad dnešním stavem církve, která by mohla pro svět tolik znamenat, kdyby každý kámen byl na svém místě, kdyby každý věřící byl živým kamenem, který vyzařuje světlo! Kámen, který nezáří, je bezcenný.

2. Kristus horlí pro svůj chrám (Jan 2, 17).

Dům Boží představoval Boží přítomnost. V něm se soustřeďovala Boží činnost i bohoslužba. Uvedený verš dokazuje, jak byl Pán znechucen a rozhorlen tím, že se v chrámu obchodovalo (Jan 2, 14. 15). Přišel spasit, napravit, pročistit.

3. Skončilo Kristovou pozemskou službou i jeho spasi- telné dílo? Jan 17, 4. 18.

Tak jako Kristus zjevoval Otce, tak my máme zjevovat Krista. Kristova církev, všichni jednotliví Mistroví učedníci se mají stát nebeským nástrojem a mají zjevovat lidem Boha.

4. Kdy a za jakých okolností byl dán příkaz k evangelizaci? Mat 28, 18—20; Sk 1, 6—8.

Věděli učedníci před nanebevstoupením Páně o svém budoucím díle? Chápali je plně? Nebylo třeba, aby učedníci viděli do budoucna. Jim mělo stačit to, co jim Pán zjevil. Měli zvěstovat poselství evangelia. Totéž platí pro dnešní církev.

3. Prvotní církev ztratila brzy svou misijní horlivost (Řím 1, 14. Srov. Zj 2, 4).

Co řekl Bůh ve vidění Ananášovi o Saulovi? Sk 9, 15.

5. Přijal Saul výzvu tohoto vidění? Sk 13, 2–5.
6. Zabýval se Pavel také politickými problémy své doby, anebo se omezil na veřejné kázání evangelia? Sk 17, 1–6.
7. Jaký cíl sledoval Pán Ježíš s Pavlem, když ho poslal do Korintu? 1 Kor 1, 17. 18. 21. 23. 24; Ef 6, 20.

Kdy ztratila prvotní církev svou první lásku? Zj 2, 4.

Pavel a jeho druhové kázali v Efezu několik let po r. 52 po Kr. Toto město se stalo živým centrem křesťanství. Kristus právem adresoval své první poselství skrze Jana této církvi.

Kdy začala misijní horlivost křesťanů ochabovat? V období třetí církve, jak je ve Zj kap. 2. a 3. Ve čtvrtém století a později splýnula církev se státem a stala se populární. Pozdější šíření křesťanství v Evropě se dělo pomocí politiky a násilí v rouše evangelia.

8. Jak dlouho se skrývala pravá, pronásledovaná církev? Zj 12, 6. 13.

Je přirozené, že tím značně trpělo její misijní úsilí.

Kolem r. 1000 ve skutečnosti skončila misijní činnost prvotní církve, a místo ní začaly vojenské výpravy křižáků. Za doby protireformace konali trochu misijní práce v zámoří jezuité.

4. Začátky protestantských misí (Zj 12, 16).

9. Které prorocké údobí vztahuje se na útlak církve? Dan 7, 25; Zj 12, 14; 13, 5–7.

„Žena“ ze Zj 12, 16 představuje církev na počátku reformace.

Měli reformátoři zvláštní zájem o cizí misli?

Reformátoři nejevili zvláštní zájem o misijní práci mezi

nekřesťany za mořem. Ve skutečnosti uplynula tři staletí, než se protestantismus odhodlal k tomuto kroku. Proč?

Luther, Zwingli, Bucer, Knox a Melancthon měli mnoho teologických sporů a organizačních problémů. Teprve v 18. století začali věřící uvažovat o větší práci v misijních polích.

Úleva, kterou „žena“ prožila (Zj 12, 16), vedla k povolnému, ale stupňujícímu se osvícení.

K jakým šťastným změnám došlo? Např. 1. Bible se dostala mezi lidi. To mělo za následek vznik několika náboženských společností. 2. Další věřící začali uvažovat o práci za mořem, mezi pohany. 3. Mnozí nebyli spokojeni s racionalismem a se společenskými podmínkami své doby. Sem patřili bratři Wesleyové, Moravští bratři a jiní. Přibližně o sto let později nastalo adventní probuzení.

Zlepšení knihtisku přispělo k šíření bible. Zlepšené dopravní možnosti mezi jednotlivými zeměmi, prolomení zastaralých předsudků a národnostních výhrad otevřelo cestu pronikání Božího slova.

5. Počátky adventní míše (Zj 14, 6—10).

Ani vedoucí církve adventistů sedmého dne neměli zpočátku velký zájem o světové dílo, ačkoli byli přesvědčeni, že mají od Boha zvláštní poselství.

Teprve na začátku sedmdesátých let začali vedoucí bratři chápat, že mají poslání pro celý svět. Považovali ještě r. 1872 verš Písma: „A toto evangelium království bude zvěstováno na svědectví všechněm národům, a tehdy přijde skonání“ za „vynikající znamení poslední doby“, které se naplnilo rozšířením protestantských misí. Ale r. 1873 pozorujeme u vedoucích bratří adventního hnutí změnu ve smýšlení i ve výrocích — pochopili povinnost varovat celý svět.

10. Která moc ovládá postup Božího díla ode dnů apoštolských až dodnes? Sk 16, 6. 9.

Nakolik přispěla práce jednotlivců a skupin k dnešnímu světoširému hlásání poselství?

Pán si použil křesťany jiných náboženských společností. Tak posloužil Careyův překlad bible v Indii, Livingston na svých cestách Afrikou, posloužila americká a britská biblická společnost. Dveře se otevřely, a byl položen základ pro mohutné dílo, které mělo nastat ve chvíli hlásání trojandělského poselství ve světě. Rovněž badatelé, misijní společnosti, pokroková technika tisku atd. přispěly značnou měrou. Tak Bůh dávno předem využívá všemožných prostředků, aby byla připravena cesta pro jeho dílo (výrok historika O'Aubigné).

Je otálení v dokonání Božího díla způsobeno nedostatkem poznání, schopností nebo peněz, či nedostatečnou horlivostí velké části Božího lidu?

6. Jedna církev v celém světě (Ef 4, 4—6). ○

„Jedno tělo.“ Slovo „jeden“ se opakuje ve 4. kap. od v. 4—6 sedmkrát. Apoštol zde mluví o jednotě. Členů je mnoho, ale tělo je jedno. Křesťan není osamělý poutník; patří k živému organismu, k rodině Boží.

Církev musí být jednotná, poněvadž satan na lid Boží strašně útočí. Jednota je obranou proti zhoubným, ničícím silám a lékem na naši velmi častou lidskou slabost a pýchu.

Adventní rodina je proto jednotná, aby mohla nést poselství ze Zj 14, 6—12 všemu světu.

11. Co bude následovat po tomto trojandělském poselství? Zj 18, 1—4.

Až nás opravdu zaválí vlna pronásledování, uslyší věrné ovce hlas svého Pastýře. Mnozí, kteří zabloudili od stáda, vrátí se zpět.

Zjevení kap. 18 poukazuje na dobu, kdy odpadlá církev zavrhne trojité varování ze Zjevení 14, 6—12 a octne se ve stavu, který předpověděl druhý anděl. Tehdy bude lid

v Babylónu vyzván, aby se oddělil. Bude to poslední poselství pro tento svět, a splní své poslání.

Řídíš se zásadami bible, které dal Bůh své církvi?

7. Závěrečné otázky.

1. Čím byl u Židů „příchozí“?
2. Proč vyčistil Ježíš jeruzalémský chrám?
3. Kdy opustila prvotní církev „první lásku“ a horlivost? Co k tomu zřejmě přispělo?
4. Proč to trvalo tak dlouho, než se reformačním protestantským církvím podařilo zaměřit se na misijní práci v cizích zemích?
5. Proč byl náš první adventní misionář vyslán do křesťanské země v Evropě?
6. Je adventní církev a její misie pouze dalším misijním činitelem, anebo světovou organizací?

Odpovědi:

1. Člověk málem cizí, bez občanského práva.
  2. Nechtěl, aby se v chrámu obchodovalo.
  3. Úpadek po 1. století. Církev se postupně stávala slavnou a sloučila se se státem, který posléze křesťanství vynucoval.
  4. Neměli náboženskou svobodu, ani vhodné podmínky.
  5. Pán to tak rozhodnul, jako kdysi vyzval Pavla, aby šel do Macedonie.
  6. Jsme svědky Pána Ježíše v celém světě. Máme jasné poselství, které má připravit lid na Kristův příchod.
-

Misie dělá zázraky

Zákl. verš: Řím 1, 16.

Než se Kristus vrátí na tuto zemi jako spravedlivý soudce, bude splněn úkol evangelizace světa. Radostná zvěst všech dob, evangelium věčné, zaplní celý svět. Ten, který má veškerou moc na nebi i na zemi a který má k dispozici nepřeborné zdroje, to předem prohlásil. Lidé, kteří spoléhají jen na sebe, ztroskotají, poněvadž zapomenou vzít v úvahu všechny okolnosti, nebo mají omezené možnosti či snad nejsou dostatečně rozhodnutí. Jakmile však spoléháme na Boží všemohoucnost, na jeho moc a pevnou vůli, nemůže Boží velký misijní program selhat — Pán „dokoná dílo a ukrátká je v spravedlnosti“.

Dějiny růstu a rozvoje křesťanských misí jsou úžasné. Zázraky, jež působí Boží milost na srdcích a v životě lidí blízko i daleko, nás povzbuzují. Chceme však, aby tyto projevy pokračovaly do nekonečna? Copak nepřijde nikdy konec? V tomto úkole se chceme zamyslet nad výsledky misie, jejichž vyvrcholením je vítězná církev na skleném moři v království slávy.

1. Zázrak moci (Řím 1, 16).

Čím je evangelium těm, kteří je přijímají?

„Moc“ neboli Boží úžasná síla, která zachraňuje.

1. Co praví Pavel o této spasitelné moci dále? 1 Kor 1, 18.

Ještě musí být vykonáno veliké dílo. Svět se neobrátil darem řeči ani zázraky, ale kázáním o ukřižovaném Kristu. Musíme umožnit Duchu svatému, aby se uplatnil.

2. Kdy obdrželi učedníci moc, aby se stali svědky po celém světě? Mat 28, 18—20; Mar 16, 15; Luk 24, 48. 49; Sk 1, 8.

Máme u soudu Přítele. Kristus řekl po svém zmrtvýchvstání učedníkům: „Dána mi je všeliká moc na nebi i na zemi.“ Tato slova platí pro všechny, kteří je přijmou jako živé ujištění.

Proč si Bůh vyvolil chybní a nedokonalé lidi, aby hlásali světu evangelium? Byli zachráněni velkou obětí, proto se měli sami obětovat pro druhé.

Dokazuje naše horlivost pro záchranu duší, že si vážíme toho, co Kristus pro nás učinil?

2. Zázrak životní proměny (Ef 2, 1. 2).

Efezští byli „mrtví ve vinách a hříších“, ale evangelium je přivedlo k životu. Ve Zj 2, 4 čteme, že křesťané v Efezu opustili v pozdějších letech „první lásku“.

3. Jak líčí Pavel stav těch, kteří byli vysvobozeni z hříchů? Ef 2, 4—6.

4. Co způsobilo velkou proměnu v jejich životě? Ef 1, 13.

Je v nás „slovo pravdy“ zachraňující mocí i dnes? Může nás Duch svatý zapečetit na důkaz konečného vykoupení? v. 13. 14.

Slovo Boží dokáže divy a zázraky; je užitečné ke všemu.

5. Co praví Pavel o životě lidí před touto předivnou proměnou a po ní? 1 Kor 6, 11; 2 Kor 5, 19. 20.

Mnozí lidé, kteří byli povoláni k svatosti (1 Kor 1, 2), žili předtím neslavně: 1 Kor 6, 9—11. Bůh je však obdařil po obrácení ospravedlněním a posvěcením, a tím jim dal nový životní rozhled. Pavel je označuje za Kristovy posly, kteří volají jiné k smíření. 2 Kor 5, 19. 20; 6, 1.

Kristova moc umožňuje mužům i ženám, aby zlomili

okovy hříšných zvyklostí. Zbavují se sobectví. Lidé neslušní se stávají uctiví, opilci vystřízliví, nemravní žijí čistě. Tato změna je sama o sobě největším zázrakem. Je to vlastně nejhlubší tajemství Slova.

3. Zázrak žně (Sk 6, 7; 12, 24; 19, 20).

„Slovo Boží rostlo a mohutnělo.“ Děly se úžasné věci. Zde musíme zdůraznit moc Božího slova.

6. Byl Mojžíš přesvědčen, že by mohl pomoci zotročenému národu v Egyptě? Ž 81, 11; Žid 11, 25.

7. Jak velkou armádu měl Gedeon pro své výzkumy? Soudců 7, 7.

To, co měli tito mužové a co mělo později dvanáct učedníků, máme i my dnes. Je to moc Boží. Jen se musíme pokřit a tuto moc přijmout.

Bůh nekoná běžné zázraky, aby tím šířil pravdu. Zanedbá-li hospodář obdělání půdy, neučiní Bůh zázrak, aby zabránil neúrodě. Pracuje podle nám známých velkých zásad. Naším úkolem je plánovat moudře a pracovat všemi prostředky, aby Bůh mohl přivodit zaručený výsledek. Ti, kteří se usilovně nesnaží a čekají, že Duch svatý je donutí k činu, zahynou v temnotě.

8. Jak se zachováme, když máme poselství, příkaz, ujištění o moci a zaslíbení Ducha svatého? Mat 9, 38; Jan 4, 35.

Po celém světě jsou mezi obyvateli země lidé, kteří nesklánějí kolena svá před Bálem. Až temnota přikryje zemi a mrákota národy, zazáří tito věrní jako hvězdy, které jsou viditelné pouze v noci.

4. Zázrak jednoty (Jan 10, 16).

Když Pán Ježíš mluvil o stádcí a o pastýři neboli o církvi a o jejím Pánu, neměl na mysli mnoho organi-

zací, ale jednu. Může sice být mnoho upřímných lidí, kteří žijí podle daného světla, ale pravá církev je pouze jedna. Jen jedna církev staví na úhelném kameni, na Ježíši Kristu.

9. Kolik církví znali věřící za dnů apoštolských? 1 Kor 12, 12. 25. 27.
10. Kolik druhů víry měli? Ef 4, 13. Kolik křtů? v. 4—6.
11. Představovali si rozdělenou církev? Rozděleného Spasitele? 1 Kor 1, 12. 13.

Kristus miloval jednu církev, kterou si chce „postavit slavnou“ (Ef 5, 25. 27).

Adventní průkopníci měli jedno poselství a jednu církev. Dnes máme sice mnoho oddělení a vedlejších organizací, ale máme jen jednu církev a jedno poselství.

12. Které poslední poselství zaznívá ještě „jiným“ Božím ovcím? Zj 18, 4.

Vám, svým učedníkům, svěřuji toto poselství milosti. Neste je Židům i pohanům — předně Izraelským, dále pak všem národům, jazykům i lidem. Všichni, kteří věří, mají být shromážděni do jedné církve.

5. Zázrak splněného úkolu (Mat 24, 14).

Kristus zřídil při svém prvním příchodu duchovní království pro všechny, kteří ho přijali za krále. Bylo to království milosti. Mat 3, 2; 4, 17. Ono tvořilo přípravu pro království slávy.

Kázání evangelia o Božím království se rozšířilo tak, že dnes je přístupné lidem ve více než 1400 jazycích.

Proč je dosud všichni lidé neslyšeli? Snadno si domyslíme, že při růstu obyvatelstva je to z lidského hlediska nemožné.

Co se stalo v generaci po nanebevstoupení?

Kristus vstoupil na nebesa a seslal svého svatého Ducha, který měl zmocnit působení učedníků. Za jediný den

se obrátilo tisíce lidí. Evangelium bylo v jediném pokolení rozhlášeno všem národům světa.

Co řekl Pavel o Božím díle na zemi? Řím 9, 28; srov. Iz. 28, 22. Bůh vykoná vše, co předem určí, a učiní tak vždy ve stanovený čas.

13. Jak „dokoná Bůh dílo“? Jak splní varování světa?
Joel 2, 1. 28; Sk 2, 16–21; Zj 10, 7; 18, 1.

Pozorujeme již příznaky pozdního deště?

Vykonají-li členové církve své určené dílo doma i za mořem, naplní příkaz evangelia, celý svět bude záhy varován, a Pán Ježíš se vrátí s velkou mocí a slávou na tuto zemi.

6. Zázrak vítězné církve (Zj 7, 9).

To je veliký zástup vykoupených všech dob, který nemohl být sečten. Je rozdílný od zástupu počtem 144.000. Lidé si verš o nesčíslném zástupu vykládají různě. Nelze však upřít skutečnost, že se jedná o nesčíslný počet zachráněných ze všech dob, ze všech míst a všech ras.

Jaký je rozdíl mezi zkušeností 144.000 (Zj 7, 4; 14, 3) a zkušeností velkého zástupu? Zj 15, 2. 3. Jejich vítězství a radost jsou dokonalé.

Co udržovalo Syna Božího během jeho života, plného lopotování a obětí? Viděl výsledek práce své a byl spokojen. Hleděl do věčnosti, a viděl štěstí těch, kteří jeho ponížením získali odpuštění a život věčný. Jeho sluch zachytil jásos vykoupených. Slyšel, jak vykoupení zpívají píseň Mojžíšovu a Beránkovu.

Oč se budou vykoupení na věčnosti nejvíce zajímat?

Až skončí pozemská pouť a svatí budou shromážděni doma, budeme se v první řadě zabývat písní Mojžíše, služebníka Božího. Za druhé to bude píseň Beránkova, píseň o milosti a vykoupení. Tato píseň bude znít neustále zvučněji a krásněji a bude se mohutně rozléhat nebeskými prostory. Vykoupení zpívají píseň o Boží prozřetelnosti

a o jeho předivných cestách. Všichni vidí nyní vše bez závoje, bez prostřednictví zákona, prorocství a evangelia. Dějiny církve na zemi a vykoupená církev v nebesích se soustřeďují kolem kříže na Golgotě. Kristus je hlavním tématem rozprav i zpěvu. Je to nová píseň, která ještě nikdy v nebesích nezněla.

7. Závěrečné otázky.

1. V kterou dobu svého pozemského života slíbil Pán Ježíš učedníkům „všelikou moc“, potřebnou k výkonu jejich poslání?
2. Jak vysvětlíš skutečnost, že Pavel nazývá členy církve, které oslovuje, jako „svaté“?
3. Správně či nesprávně: Je to správné modlit se za žen duší?
4. Bude někdy víc adventních církví?
5. Jaký je rozdíl mezi průkopnickou prací v novém poli a mezi pozdější prací na tomto poli?
6. Které dvě písně budou vykoupení zpívat?

Odpovědi: 1. Po své smrti a po vzkříšení. 2. „Povolání, abyste byli svatí“, — za prvé v království milosti a pak v království slávy. 3. Ano. Modlíme-li se za to, zvýší to náš zájem o misi, pustíme se sami do práce a přispějeme k tomu, aby i jiní byli vysláni. 4. Upřímně věříme, že nikoli. Může se stát, že některé části světového pole mohou být z určitých důvodů izolovány od ostatních, ale přesto zůstávají jedno v duchu, v lásce, v naději. 5. Pronikli jsme již s evangeliem téměř do všech zemí. Zbývá už jen důkladné zpracování všech krajů. 6. Píseň Mojžíšovu a píseň Beránkovu.

Opakování celého čtvrtletí

Zopakujme si všechny základní verše a nejdůležitější stati úkolů celého čtvrtletí. Je možno rovněž připomenout některé významné body ze závěrečných otázek nebo uvést některé otázky. Zmiňme se případně znovu o jednotlivých pojmenováních úkolů a o významu těchto názvů.
